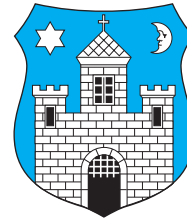

Vasvári Újság

Tisztelt Olvasók, Vasvár Polgárai

Immár második alkalommal kerül fel lapunk az Internetre. A kommunikáció fejlődésének köszönhetően lapunkat elektronikusan is elolvashatja bárki. Akár itt a Hegyháton él, akár az ország más tájain. Ez egyben azt is jelenti, hogy azok az események, általuk azok az információk, amelyek a Vasvári Újság hasábjain megjelennek, mindenki számára hozzáférhető információvá válnak.

Ez nagy szó, különösen akkor, ha tudjuk, hogy a település nem dúskál anyagi javakban, ám a város vezetése és közigazgatásai mindent megtesznek annak érdekében, hogy a kultúra, az információ mindenki számára elérhető legyen.

Így már második alkalommal „lapozhatják” Önök az újság oldalait a www.vasvar.hu honlapon. Reméljük, hogy ez a kezdeményezés ugyanolyan sikeres lesz, mint amilyen érdeklődéssel fogadta a város a rendszerváltás idején ismét útjára indított városi lapot, a Vasvári Újságot.

Továbbra is él azon szándékunk, hogy minél több információ minél gyorsabban jussanak el Önökhöz elektronikus úton.

INFORMÁCIÓT FOGADUNK az alábbi e-mail címeken:

– ungerj@level.datanet.hu

– webmaster@vasvar.hu

Szeretnénk megkönnyíteni az újság internetes „lapozását”, ezért közöljük a májusi lap cikkeinek és képanyagának listáját oldal szerinti bontásban.

TARTALOMJEGYZÉK

1. OLDAL

- Csapatzászlót kapott a kapitányság (folytatás a 3. oldalon) (Felvételünkön a zászlóátadás ceremóniáját ábrázolja a résztvevőkkel. Fotó: Zágórhidi)
- Mentő- és Vöröskeresztes Nap (folytatás a 2. oldalon) (Felvételünkön az ünnepség megnyitása, beszél Németh Zsolt országgyűlési képviselő, Vasvár város polgármestere. Fotó: Bodorkós)
- Vasvár ígert mondott az EU-ra

2. OLDAL

- Mentő- és Vöröskeresztes Nap (folytatás az 1. oldalról) (Felvételünkön Dr. Göbl Gábor és neje, valamint Dr. Puskás Tivadar és Kiss Béla a kitüntetés átadásának pillanatában, valamint a Március 15 téren megrendezett mentős bemutató képe látható. Fotó: Bodorkós)

3. OLDAL

- Csapatzászlót kapott a kapitányság (folytatása az 1. oldalról) (Felvételünkön a rendőrnapi kutyabemutató. Fotó: Zágórhidi)

4. OLDAL

- Mi egy vállalkozós család vagyunk
Interjú Iván Gábor képviselővel (Felvételünk; Iván Gábor portré és a Köztársaság tér 1. sz. ház. Fotó: Bodorkós)

5. OLDAL

- Majális 2003. (Felvételünk a nagymáxfai majálison készült. Fotó: Hubay G.)

6. OLDAL

- A városért és a világért
Római „beszámoló” a vatikáni boldoggá avatásról. Felvételünkön: A Szent Péter tér és a bazilika, valamint II. János Pál pápa a zarándokok és hívők között. Fotó: Bodorkós)

7. OLDAL

- A Szentkút legendái (V. rész) (Képanyag: szentkép)
- Önzetlen felajánlás (Felvételünkön az adományozó Virágh Judit és a Trabantot felkészítő Vinkenbauer Gábor látható. Fotó: Bodorkós)

8. OLDAL

- Erdő mellett utakon
- Április 22. a Föld Napja

9. OLDAL

- Szezonváró
- Tájékoztató a civil szervezetek támogatásáról
- Könyvajánló
- TOPIDO-hirdetés

10. OLDAL

- Kis EU-történet számokkal (folyt. a 11. oldalon)

11. OLDAL

- Kis EU-történet (folytatás a 10. oldalról)
- Ispa után Koházios Alap
- Ecce Homo

12. OLDAL

- Profilúszítás, megújult üzletek a Vasvár és Vidéke ÁFÉSZ-nél (Felvételünkön; Szombati forgalom a Maxi COOP üzletben, valamint az üzlet homlokzati megjelenése. Fotó: Bodorkós)

13. OLDAL

- Díjnyertes rajzoló (Fotó: Z.C.)
- Önkormányzati üléselőzetes
- Iván Gábor – reklám
- Brigitta Divat – reklám
- Cipőbolt – reklám

14. OLDAL

- Néhány nap Erdélyben (Kép és szöveg: Sejbérné Szabó Marian)

15. OLDAL

- Családok vasárnapja (Felvételünk az eseményen készült)
- Diáktalálkozó Jeliben (Kép és szöveg: Laki László)
- Művelődési Ház hírei

16. OLDAL

- Archaikus szimbólumok (Kovács Géza szobrászművész tárlata) (Felvételünk a megnyitón készült. Fotó: műv-ház)
- Szépkorúak fesztiválja a Művelődési Házban

17. OLDAL

- A Teleház hírei

18. OLDAL

- A középiskola hírei (Felvételünk a diáknapon készült. Fotó: Postaforgalmi)

19. OLDAL

- Megemlékezés a postaforgalmi képzés 30. évfordulójáról

20. OLDAL

- Vasvár Örökség Népfőiskola
- Rivalizálás az utasok kárára

21. OLDAL

- SMS népszavazás
- Undormagyar

22. OLDAL

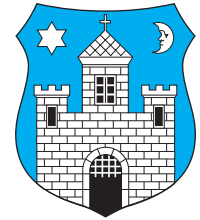
- Polgárőr közgyűlés
- Labdarúgás hírei
- Teke Klub hírei

23. OLDAL

- Mindszenty József Emléktúra (Felvételünkön; a szervezők, valamint Heincz László „lépésmilli-omos” és a rajt pillanatai a Szentkút Fürdő Campingben szombaton reggel. Fotó: Bodorkós)

24. OLDAL

- Suzuki-reklám
- Boszorkánysarok-reklám
- Tavaszváró - pillanatfelvétel a Főtéren
- Anyakönyvi hírek
- Apróhirdetés

Csapatzászlót kapott a kapitányság Megyei Rendőrnapi Vasváron

Zsúfolásig megtelt a vasvári művelődési ház nagyterme április 27-én délelőtt. A Megyei Rendőrnapi az ünnepélyes jelentéssel kezdődött. Szilvágyi Tibor rendőr alezredes jelentette dr. Orbán Péter dandártábornoknak, a Vas Megyei Rendőr Főkapitányság vezetőjének, hogy az állomány a rendezvényre felso-

jelent Bebes István országgyűlési képviselőt, Németh Zsolt országgyűlési képviselőt, Vasvár polgármesterét és Ipkovich Györgyöt, Szombathely megyei jogú város polgármesterét külön is köszöntötték.

Lampert Mónika levele

Az ünnepségen résztvevőknek először Lampert Mónika belügyminiszter levelét olvasták fel. Ebben a miniszter megköszönte a rendőrség áldozatos munkáját, és vázolta a fegyveres testület előtt álló közeljövő feladatait. „Sajnos a megnövekedett követelmények és elvárások teljesítéséhez a testület sem felépítésében, szerkezetében, sem anyagi-technikai viszonyaiban megfelelő módon nem alkalmazkodott. A rendszer-váltás óta több kísérlet történt a rendőrség megreformálására, melyek eddig kevés eredményt hoztak. Rendőrségi szakemberek bevonásával a megújulást előkészítő tervezői munka megkezdődött, ezt cselekvés követi.

(Folytatás a 3. oldalon)

rakozott. Az egyenruhába öltözött rendőrök és civil alkalmazottak között helyet foglaló külföldi, holland, német, osztrák, szlovén delegációkat, valamint a nevezetes ünnepségen meg-

Mentő- és Vöröskeresztes Nap

Az elmúlt évben Kőszeg volt a házigazdája ennek a megyei rendezvénynek. Ez év május 3-án szombaton viszont Vasvár adott helyet az egész napos bemutatóknak, versenynek és ünnepi megemlékezésnek.

7 év jelentős fordulópontra lehet az emberek társas kapcsolataiban, életében, biológiai rendjében. 7 éves fordulóra érkezett újra Vasvárra a megyei vöröskeresztes szervezetek által évente rendezett, májusra tervezett nap és programsor. A hetes szám egyben a megyei nagyvárosok száma. Az említett megyei városok is megjelentek és csapataikkal, képviselőikkel részt vettek a szombati eseményen. Délelőtt a nap nagyszabású elsősegélynyújtó versennyel indult. A Csónakázótó köré szervezett állomásokon akadályverseny jelleggel látták el a csapatokat feladatokkal az állomások önkéntes segítői. Itt középiskolás, általános iskolás és a felnőtt csoport is számot adhatott felkészültségéről, tudásáról 3 gyakorlati, és 2 elméleti állomáson az egészségügyi ismeretek terén. A jó hangulatú, természet köze-

(Folytatás a 2. oldalon)

Vasvár igent mondott az EU-ra

Április 12-én szombaton ügödöntő népszavazást tartottak Magyarországon. Vasváron is sokan gondolták úgy, hogy ennek a népszavazásnak már nincsen tépje. Arról nem is szólva, hogy a kampány megkezdése kezdődött, s abból vajmi kevés információhoz jutott Magyarország lakossága. Ez a vélt igazság akkor sem cáfolható, ha tudjuk, hogy valamilyen párt részt vett ebben a finiskampányban, ezzel is demonstrálva, hogy pártpolitikai elképzelésektől függetlenül nincsen más választásunk, mint az igenre voksolni. Sokan úgy vélekedtek, hogy van élet az unión kívül is. Hát igen, van: mondjuk mehetünk bartelezni a FÁK-országokhoz, és mondjuk kuncsorogni a következő körben történő felvételünkért északi szomszédunkhoz, Szlovákiához, és mi lehetünk a legfejlettebb balkáni állam „dicső cím” birtokosai. Mi, akik 1100 éve itt élünk Európa szívében, és akik Szent István király óta hitet tettünk az európai keresztény hit és eszménykép mellett.

Április 12-én az ország lakosságának egy jelentős része azonban átértékelte a szavazás fontosságát. Vasváron 3705 választásra jogosult polgárból a 7 szavazókörben 1609-en járultak az urnákhoz, ami 43,42 százalékos részvételt mutat. Településünkön 1300-an, a lakosság 35,08 százaléka gondolta úgy, fontos, hogy bekerüljünk az Európai Unióba, és igennel voksolt. Ez a szavazáson megjelentek 80,79 százalékát teszi ki. Viszont a megjelentek közül 296-an, ez 18,39 százalék, nem mondtak az uniói invitálásra, ők az összes vasvári választók 0,07 százalékát teszik ki. A szavazást Vasváron semmilyen rendkívüli esemény nem zavarta meg. A polgárok többsége délután 3 óra után járult az urnákhoz. Ez érthető, hisz a szavazást nem vasárnap rendezték, hanem szombaton. Az eddigi szokásrenddel ez ellenkező tendenciát mutat. Így most a délelőtti szentmisét követő voksolási csúcspontokról sem beszélhetünk.

Ha az országos részvételi százalékot tekintjük, akkor elmondhatjuk, hogy településünkön még az országosnál is alacsonyabb volt a részvétel. Ez egyben jelzi, hogy a választók aggodva tekintenek az uniói jövő felé. A számukra felvázolt jövőképpem éppen meggyőző.

Összességében azt mondhatjuk, hogy Magyarország 10 európai állammal együtt nyer felvételt a 21. század elején az Európai Unióba. Az erről szóló csatlakozási szerződést ezen államok vezetői április 16-án Görögország fővárosában írták alá.

A szavazás után pár héttel tán nem ünneprontás, ha leírjuk. Magyarország úgy van az uniói tagsággal, mint nagyapó a diófaültetéssel, aki azt mondja: unokáink vélhetően a természetből is részesednek majd.

– sok –

Mentő- és Vöröskeresztes Nap

(Folytatás az 1. oldalról)

li délelőttel párhuzamosan a város Fő terén mentőkocsi bemutató folyt, ahol a civil érdeklődők bepillantást kaphattak egyszerűbb és felszereltebb mentőkocsik életmentő-gyógyító rendszereibe. A némileg kötetlenebb programok után a múzeumban szintén még a délelőtti programjaként kiállítást nyitottak, mely a mentősök hétköznapjait éppúgy a látogatók elé tárta, mint a ritka ünnepnapokat is hangulatos, néha szocio-fotó mélységű képek, dokumentumok, tablók segítségével. A kiállítást Dr. Papp Zoltán ajánlotta a nagyközönség figyelmébe. A gyűjtemény a dr. Kreisz Géza Mentőmúzeum mentő- és vöröskeresztes kiállítása.

A világnap helyi eseményei a kiállítás megnyitó után a Városháza nagytermében folytatódott, ahol ünnepi megemlékezést tartottak.

A vendégeket Németh Zsolt országgyűlési képviselő, Vasvár város polgármestere köszöntötte. Megnyitójában kiemelte, hogy e két szervezet – bár lehetőségeit tekintve hasonló helyzetben van, mint a rendezvény vendéglátója Vasvár – ám mindig a legjobb megoldást választják, bár eltérő feltételek mellett kénytelenek dolgozni a megyében. Ezért szeret a város ilyen emberekkel együtt dolgozni, akik nem követelnek, hanem kérnek, s akik a keveset is megköszönik. A mentősök és a vöröskeresztesek ünnepén egy római mondást idézett a város első embere: „Az élet olyan lenne ünnepnapok nélkül, mint egy hosszú-hosszú út vendégfogadók nélkül.” Ha e mondás igaz azokra az utazókra, akik kiszámítható, egyenes utakat járnak, akkor az többszörösen is igaz azokra, akiket ma vendégül látunk, s akiknek útjuk során előre nem látható helyzetek

létrehozott. Ennek célja a képzésben keresendő. A mentősök tevékenységének szerves része a bajtársiasság, a hivatástudat erősítése. Ennek a munkának szerves részét képezi a történeti visszazapillatás is, amely megacélozza a hétköznapok mentési munkájában részt vevők jellemét.

A vendégfogadóban való megpihenésnek az előre tekintés is része, a múlt eredményeinek számba vétele. Ám mondjuk ki, a legfontosabbak azok, akik a jelenben végzik ezt a rendkívül fontos feladatot. Nekik köszönettel tartozunk azoknak, akik vészhelyzetben a legtöbbet teszik értünk, életünk mentésével.

Ez a megyei ünnepség tán leginkább arra alkalmas, hogy akaraterőnk és önbecsülésünk lemerült elemeit feltöltsük, s ezzel segítsük és megköszönjük azt a nélkülözhetetlen munkát, amit a mentősök mindannyiunk érdekében végeznek.

Ezt követően Göbl Gábor, az Országos Mentőszolgálat főigazgatója az immár 55 éves mentőszolgálat működéséről és terveiről tartott előadást. A mentősök az első sikeres tartós eredményű helyszíni élesztést 1963-ban végezték egy

balet helyszínén. Ez mérföldkő volt a mentős szakma életében, de hasonló eredménynek tekinthető a 45 éve megalakult légi betegszállító csoport munkája is, amely kezdetben egy merev szárnyú repülőgéppel végezte munkáját, amelyet még hat társa követett, 1980-ban pedig megjelent az első mentőhelikopter, majd a légi mentőállomás később Légi Mentőszervezetté alakult. A fejlődés mérföldkövei között fontos a közúti mentők fejlődése is. 1958-ban tartották Budapesten az I. Mentőorvos Kongresszust, s 30 éve

jelent meg az első Mercedes rohamkocsi, amelyet tágassága és formája miatt a szakma kenyeres kocsiaként nevezett el.

Az országban a szerzteágazó mentési feladatot 211 mentőállomás mentős bajtársai végzik, közülük 123-on a kiképzett mentős személyzet mellett mentőorvos is ténykedik. Tavaly – nem tévedés e szám – 2 millió 691 ezer mentési feladatot hajtottak végre, s ebből 650 volt a sürgősségi és 1507 a légi mentés. Ez is jelzi, egyre több a súlyos baleset, amelyben a szakszerű mentős beavatkozásakor percek múlhatnak emberéleték.

A továbblépéshez szükséges, hogy a nem rózsás gazdasági helyzet ellenére is megóvják a kocsik és a mentőállomások állagát, stabilizálják működésük feltételeit. Ezt a munkát csak hozzáértő mentős bajtársakkal, és jó színvonalú technikai felszereltséggel lehet ellátni. Ma hazánkban 990 mentőautó fut, ebből 200 tíz évnél öregebb, 107 állomás felújításra szorul, 16 pedig alkalmatlan az elvárások teljesítésére.

Az unióhoz való csatlakozás a mentősöket is reménnyel tölti el, jól tudják, hogy a szabványok érvényesítése nem jelent számukra új helyzetet, hisz az évenkénti szakmai képzésüket már ennek szellemében végzik 1996 óta. Ám a minőségbiztosítás terén komoly kihívásnak néznek elébe. A regionális kérdés pedig – remélik – újabb fejlesztési alapok lehívását eredményezi az Országos Mentőszolgálatnak (OMSZ) az ügyeleti szolgálat és az OMSZ együttműködése szakmailag kívánatos, ám pénzügyileg nem felhőtlen.

Az átalakulásnak részét képezi a jövőben a vállalkozásban végezhető betegszállítás, amely 700 fős helyettesítő létszám alkalmazását teszi lehetővé országosan, amellyel a mentés még kiegyensúlyozottabbá válhat. Az eseti és rohamkocsi kapacitás növeléséhez, miként a légi mentőszolgálat feltételeinek javításához is sok pénz kell(ene). Napjainkban 5 légi mentőkörzet működik, plusz 1 alapítványi, és 2 létesítendő Győrben és Zalaegerszeg központtal. A hozzánk legközelebbi a veszprémi.

A szakmai fejlesztések sorában kardinális kérdés a félautomata defibrillátor telepítése, amely a mentőkocsikon „hadrendbe” állítva, sok-sok emberéletet menthet meg a gyors és szakszerű beavatkozással, újraélesztéssel – hallhattuk Dr. Göbl Gábor főigazgatótól.

Ezt követően Bertók Csaba a vasvári mentőállomás történetét ismertette, amelyben mérföldkőnek számított a 2001-es új állomás avatása.

Dr. Puskás Tivadar, a Vas Megyei Mentőszervezet vezető főorvosa a tavalyi eredményeket és a megyei terveket ismertette. Hallhattuk, hogy Budapesten 1887-ben indult útjára az első lóvonatású mentőkocsi, Szombathelyen pedig 1904-ben. Ám a jelen feladatainak megfelelni sem könnyű. Tavaly 60 ezer 369 mentőfeladatot láttak el, ebből 15 ezer 84 volt a sürgősségi, amely évek óta növekszik. A riasztást követően az esetek 72 százalékában 15 percen belül helyszínre érkeztek a

adódnak, s az út egyenletessége sem ideális. A „vándor hát megáll, visszatekint és összegzi a megtett út eredményeit. Évek folyamán láhattuk, hogy a mentősök meg-megállnak, s összegzik munkájukat, megismertetik annak eredményeivel a nagyközönséget is. Ám ez soha nem amolyan fényesre csiszolása az elért eredményeknek, hanem nagyon is kritikus, reális visszatekintés.

Ez a hagyomány nem újkeletű, hisz Kreisz Géza, aki megalapította az Önkéntes Mentő Egyesületet, azt követően 5 év múlva, már múzeumot is

Csapatzászlót kapott a kapitányság

(Folytatás az 1. oldalról)

Míndez egy nagyobb átalakulással, a közgazgatás egészének reformjával együtt, azzal párhuzamosan történik majd.”

A város – miként ezt Németh Zsolt polgármester mondta avató beszédében – ezzel a zászló adományozással kívánta elismerni a vasvári rendőrség munkáját. A történelemben a középkor óta alkalmazták a zászlót. Hajdan a hadviselő felek e zászlók alatt gyülekeztek, vonultak hadba, gyűltek össze a csata után. Nevezetes zászlóadományozásokról is tudunk. VII. Pius pápa a Radecki-huszároknak, Mészáros Lázár a '48-as szabadságharc honvédelmi minisztere pedig a Leininger-huszároknak adományozott csapatzászlót. E kollektív adományozás tehát kitüntetés is egyben.

Az elmúlt évek munkája bizonyította, hogy a helyi rendőr kapitányság ragaszkodik a városhoz, a város pedig ragaszkodik kapitányságához. E testület helyi kapitányságán dolgozók sikeres munkája a garancia arra, hogy Vasvár és 23 térségi település polgárainak élete nyugodt, biztonságos legyen a jövőben is. A most adományozásra kerülő zászlóban az elvárások és a köszönet is testet ölt. Azért a munkáért mondunk köszönetet, hogy az ország legbiztonságosabb területén élhetünk.

A zászlót Szilvágyi Tibor alezredes, Vasvár rendőrkapitánya vette át Németh Zsolt országgyűlési képviselőtől, Vasvár polgármesterétől, majd beszédében köszönetet mondott az adományozás gesztusáért, s hangsúlyozta: E zászló a tisztelet, a becsület, az összetartozás jelképe. Ígérte, hogy továbbra is úgy munkálkodnak, hogy az a Hegyhát polgárai továbbra is nyugalomban élhessenek.

Miután az egyházak és felekezetek képviselői megáldották a zászlót, arra szalagokat kötöttek fel az adományozók. A Belügyminisztérium szalagját Dr. Bálint Ferenc rendőr alezredes, az ORFK szalagját Sipos Gyula rendőr alezredes, a Vasi Hegyhát Kistérségi Társulás szalagját pedig Fuxberger Imre kötötte fel.

Dr. Orbán Péter dandártábornok ünnepi beszédében kiemelte, hogy ezen a napon, Szent György napján, a rendőrség, a fegyveres testületek napján egy kicsit megáll az ország rendőrsége ünnepelni. Az elődök jó munkájának köszönhetően a Vas megyei rendőrség jó munkát végez. A magyar rendőrséget pedig 2002-ben nagy szakmai elismerés érte akkor, ami-

kor még az ország Európai Unióba történt felvétele előtt felvételt nyert az Europolba. A német, holland, osztrák kollégákkal való kifogástalan kapcsolatnak köszönhetően pedig számos hasznosítható tapasztalatot szerezhettünk a bűnüldözés, a szervezeti felépítés terén. A kiváló szakmai együttműködésnek köszön-

hetően sikerült megálljt parancsolni Magyarországon a kilencvenes évek elején elindult bűnözési hullámnak. A schengeni határok keletre tolódásával azonban új helyzet áll elő, s erre fel kell készülnie a rendőrségnek. Orbán Péter megyei kapitány köszönetet mondott mindazoknak, akik erre az ünnepségre eljöttek, külön megköszönte az egyházak képviselőinek részvételét, s mint mondta, ennek a sikeres munkának a végzéséhez az ő segítségük is kell, hisz rendőreik munkavégzését segíti a felekezetükben kapott lelki feltöltődés is.

A kitüntetések átadása következett. Először Szilvágyi Tibor alezredes vehetett át a belügyminiszter által adományozott Szent György-éremjelet, amelyet dr. Bálint Ferenc rendőralezredes adott át, majd a számtalan vasi kitüntetett, jutalmazott között a vasváriak közül Pusztai Antal a polgárőrség vezetője, valamint a vasvári kapitányság munkatársai, Nagy Róbert, Vaspöri Gyula, Tóth László, Molnár Tiborné és Palatin Gyula.

A vendégek az ünnepség után a piacra mentek, ahol hivatalosan is megnyitották a megyei rendőrnapot. Szerencsére az eső is elállt, így a vásártéren felvonultatott rendőri technikát kezelik „bevetették”. A kábítószert, fegyvert felfedező, az ellenszegülő személyt földre teperő kutyák és gazdáik bemutatója nagy sikert aratott. A kommandósok pedig különböző éles situációkban csillogtatták tudásukat úgy, ahogyan azt élesben megköveteli a mindennapok gyakorlata.

A nap utcabállal zárult, játszott a Polic együttes.

mentők, s ez annak a jól kiépített hálózatnak is köszönhető, amellyel a megye rendelkezik. Bük után tavaly Répcelakon a megye 9. mentőállomását avathatták fel, s reméljük, hogy Szentgotthárdon a 10. is átadásra kerül jövőre. S mennyit mentek a mentők? 1 millió 408 ezer 344 kilométert! A munkát a megyében 5 főállású mentőorvos és 11 mellékfoglalkozású segíti, mellettük 92 mentőápoló. Az adminisztratív munkaerő elenyésző, csupán 10 százaléka a létszámnak.

A jövő tervei között természetes épp úgy, mint országosan, Vasban is az esetkocsi park fejlesztése, a feltételek, mentőállomások állapotának javítása a fő cél annak érdekében, hogy a felnőtt és gyermekmentést minél jobb színvonalon, minél gyorsabban és hatékonyabban végezhesék a jövőben is. S ehhez a kiválóan képzett szakmai stábhöz nem baj, ha a mindenkori kormányzat „némi” pénzügyi támogatása is társul – mondta Puskás doktor.

Az ünnepség kitüntetések átadásával folytatódott, amelyet Dr. Göbl Gábor egy mentős aforizmával kezdett, miszerint a mentős feleség olyan özvegy, akinek él a férje. Ezzel az áldozatos munkavégzésre célzott a főigazgató úr.

Először a hűségjutalmakat vehették át a mentős bajtársak, a feleségeknek áldozatos helytállásukért pedig virágcsokorral kedveskedtek.

A Vas Megyei Mentésügyi Alapítvány kuratóriuma 2003-ban Brutscher-díjat adományozott Dr. Göbl Gábor főigazgatónak és Németh Zsolt országgyűlési képviselőnek, Vasvár város polgármesterének. A díjakat Kiss Béla, az alapítvány elnöke és dr. Puskás Tivadar adta át.

A kuratórium indoklásában kiemelte, hogy városunk polgármestere nem csak megértette, hogy szüksége van a városnak és a Hegyhátnak a mentőállomásra, de minden lehetőséget kihasználva azon fáradozott, hogy Vasváron olyan mentőállomás létesüljön, amely a lehető legjobb körülményekkel szolgálja a szakmailag mind hatékonyabb mentőtevékenység ellátását.

A meghitt ünnepség után kis szusszanásnyi szünet következett, közben az általános iskolában látták vendégül a nap összes résztvevőjét, versenyzőjét és vendégét, majd a Fő téren a Vöröskereszt Világnap kapcsán Dr. Morzsányi Éva, a Magyar Vöröskereszt főtitkára mondott ünnepi beszédet. A programsort mentési bemutató zárta, melynek főszereplője egy mentőhelikopter, egy fatörzsszel megrongált autó és a helyi tűzoltók voltak. A sikeres bemutató modellezte, hogy egy valódi vészhelyzetben milyen pontos, összehangolt és életmentő munkát végeznek mentősök, tűzoltók és a mindennapok egészségéért felelős vöröskeresztes aktivisták. Ez a nap róluk szólt és nekik, hogy újult erővel újrakezdhesék a hétköznapi megmérettetéseit. Az eseményt helyi és megyei szponzorok támogatták. A mintegy 560 főt megmozgató társadalmi rendezvény az önkormányzatok, a mentőszolgálatok, a vöröskeresztes aktivisták, civil egyesületek és önkéntes segítők együttműködésével, közös munkájával zajlott.

Mi egy vállalkozós család vagyunk

Beszélgetés Iván Gábor képviselővel

Vasváron a Köztársaság tér 2. szám alatti házat, ahol Iván Gábor képviselő él, alig-ha kell bemutatni a helyieknek. A patinás villa megújult, miként a város sok-sok háza az elmúlt években. Alul üzletek nyíltak, a hajdani üveges vállalkozás szárnya is har-

monizál a tornyos, villaszerű épülettel. Ha idegen téved ide, akkor is felismerheti az azonos színvilágról és a stíluslemezekről, hogy e két épületszárny összetartozik, s hogy a ház lakói igényesek. Erről az igényességről, a város és polgárai elvárásairól, s természetesen uniós reményekről beszélgettünk a fiatal képviselővel a nappaliban, csodálatos épületstukkók és oszlopok alkotás enteriőrben.

– Miként mutatná be családját, s önmagát az olvasóknak?

– Ez nem könnyű kérdés. De találó, ha azt mondom, az egész családnak amolyan vállalkozós fajta. Vállalkozók voltak a szülők, de azok szülei is. Ez egy félévszázados történet. Még a nagyapával kezdődött, aki üveges és képergetező volt. A maszok világ – mert így hívták egykor – a szocializmusban nem is volt olyan könnyű. Egészen más volt annak a világnak a szemlélete, a magánvállalkozások megítélése, mint a mai.

– Miért, milyen a mai világ megítélése?

– Mondhatnám kétpólusú. Hisz vannak olyanok, akik sok-sok munkával, vállalkozó szellemmel megáldva mindig az újat keresik, próbálnak előre menekülni, és vannak olyanok, akik ezt még mindig képtelenek megérteni. Holott siker esetén csak nyertesei lehetnek ennek az ügynek. Itt most nem arról beszéllek, hogy a tisztességes munkás egyik pillanatról a másikra, a szocialista nagyipar összeomlását követően kilátástalan helyzetbe került ember indíton nagyipari vállalkozást, hanem azok-

ról, akik nem akarnak a maguk boldogulásáért semmit tenni. Ez szerencsére inkább az ország északkeleti felére jellemző még napjainkban is. Én nem vagyok híve a hangzatos lózungoknak, hanem a kreatív, kitartó munkát szeretem. Azokkal dolgozom együtt szívesen, akik nem az ellenérveket sorolják, miért is nem lehet valamit megoldani, hanem a még jobb megoldáson törik a fejüket. No de elkanyarodtunk az alapkérdéstől.

Ha családomat kell bemutatni, akkor azt hiszem, itt minket mindenki ismer, egy leány testvérem van, 35 éves, nőtlen vagyok, Zalaegerszegezen építőipari szakközépiskolában magasépítőként végeztem, majd elhelyezkedtem középvezetőként a Vas Megyei TANÉP

körmendi építésvezetőségén. Jártam az Ybl Miklós Főiskolára is, általában amolyan belekóstolós típus vagyok. Szeretek a dolgok mögé látni.

Visszakanyarodva a családhoz, nagyapa álma volt ez a ház. A '60-as években vette meg, amikor még sokan mások is használták. Ma már tisztán családi tulajdonban van. Neki volt egy álma, amit szisztematikusan valósított meg. Az üvegezés és képergetezés volt az alap, az a bizonyos félévszázados történet, amit tradicionálisan én is tovább vittem. Először idegkedtem ettől, ám később belekóstoltam ennek a sikerélmény részébe is. Fokozatosan teljesedett ki a vállalkozás. Az épületszobrászat tevékenységkör '96-ban indult. El kellett dönteni: itt maradunk Vasváron, vagy másutt boldogulunk. Úgy döntöttünk, itt maradunk.

– A ház a város legszebb épületei közé tartozik. Csodálatosan felújították. Ez összefüggésben van azzal a vállalkozással, amit évek óta sikeresen, egyre bővülő módon csinálnak?

– Igen, hisz épületszobrászattal, homlokzat felújítással foglalkozunk. Egyébként, amikor hozzáfogtunk a saroképület felújításához, akkor sokan aggódtak, sőt megkérdézték még a képviselőtestület tagjai közül is néhányan: Mi a garancia, hogy színvonalas, és városképbe illő lesz a felújítás végeredménye? Erre mit is válaszolhattam? A garancia? Saját magunk és az a tevékenység, amit évek óta végzünk. És amikor elkészült, mindenki elégedett volt. Ez jó érzéssel töltött el.

– Sikeres vállalkozóként miként adta fejét politizálásra 35 évesen?

– Amikor a városközpont felújítása elkezdődött, alig volt olyan épület, aminek rehabilitációjában, megújításában ne vettem volna

részt. Ezek az épületek hozzám nőttek. Épp úgy, ahogyan nagyapám is üvegesként bejáratos volt szinte mindenhová. Így hát ismertem a gondokat, a városlakók elvárásait, reményeit. Sokszor szólítottak le, beszélgettünk, miként is lehetne szebbé tenni a mi kisvárosunkat. Hadd tegyem hozzá, hogy ennek az időszaknak minden politikai felhangtól mentesen a Széchenyi-terv nagy hozadéka volt. Nem beszélve az erre „felűzőt” egyéb vál-

lalkozói elképzelésekről, azok gazdaságélénkítő hatásáról.

Hogyan léptem a politikusi pályára? Közeledett a választási kampány, és a polgármester úr is, mások is megszólítottak. Szívesen látnának a város vezetésében. Induljak el, jelöltesem magam! A felkérés roppant megtisztelő volt számomra. Hisz úgy véltem, arra a kitekintő képességre, arra a tapasztalatra apellálnak, amelynek birtokában a város megújítását közös erővel végeztük. Függetlenül attól, hogy politikusok, képviselők, vállalkozók, vagy e város mindennapjait élő polgárai voltunk csupán az elmúlt négy évnek. A célunk csak egy lehetett. Együtt létrehozni azt a Vasvárt, amely mindannyiunk emlékeztetőben úgy élt, mint hajdan patinás kisváros, Vas vármegye egykori szíve, a Hegyhát központja.

Így hát e felkérésnek eleget téve elindultam az önkormányzati választáson, és bejutottam a szavazók bizalmának köszönhetően.

– S milyennek tartja a testületet, mit lehet megvalósítani az elképzelésekből?

– Egészen őszinte leszek. Fiatalos hévvel, lendülettel indultam, s a testületben látnom kellett, valóban kutyaszorítóban vagyunk évek óta. Az önhibáján kívül forráshiányos önkormányzatok ebben a kormányzati ciklusban jó néhány központi terhet is cipelhetnek a vállukon. Látnom kellett, hogy üres a kassza, így hát a grandiózus programok helyett a mindennapok kemény aprópénzes politikája mezsgyéjén kell haladnunk. Ám ettől függetlenül úgy érzem, nem vesztett fejsze nyelét ragadtuk meg. A testület pedig nagyon jó szellemű, intelligens, konstruktív és ambiciózus, okos kompromisszumokra képes társaság. Szerencsére nincsenek felesleges szócséplő viták. A bizottságokban is egészen magas színvonalú munka folyik.

– *Mit tart a legfontosabbnak?*

– Azt, hogy előre meneküljünk. A vállalkozók ismerik ezt a fogalmat. Nekünk az EU felé kell menetelnünk. Csak ez lehet a kiút. Ehhez több kisebb üzemet, sikeres vállalkozást kell a városnak maga mögött tudnia, s akkor nem lehetetlen, hogy a fiatalok is itt telepednek le, s nem vándorolnak el a Hegyhát központjából. Magam is ettől vezérelve kértem fiatalokat, hogy a lakásunk földszintjén olyan üzletet nyissunk, amely igényes árúválasztékkal, kiszolgálással a fiataloknak lehetővé tekinthet. Ha lehet, egyetlen forint se vándoroljon el a városból.

– *Nem óvta a családotól az abszolút kreatív és vállalkozói hajszától?*

– De igen. Én mégis úgy gondoltam, nem megyünk el innen. Ha benn vagyunk, már pedig benn vagyunk most már az EU-ban, akkor újabb munkalehetőségek nyílnak előttünk. A magyar ügyes, szellemes, mondhatni kreatív vállalkozó. De a család óvott a politizálástól is. Szerencsére még mindig megszólítanak a vasváriak.

Ilyen megszólítási kérdés, hogy központi támogatás, projekt hiányában folytatódik-e a városkép rehabilitációja, a homlokzat-felújítási program Vasváron? Mivel központi pályázati forrás e célra nincsen, ezért ennek pénzügyi fedezetét saját erőből kell megteremtenie a városnak, ami nagyon nehéz lesz.

– *Mit kívánna a képviselő egy képzeletbeli tündértől?*

– A városnak természetesen pénzt, hogy tovább szépüljön, gazdagodjon, s munkalehetőséget, hogy megőrizhesse népességét és értékeit, kiteljesítvén lehetőségeit. Magamnak pedig egészséget és munkát. Mindkét dologban optimista vagyok, miként az európai uniós tagságot illetően is. Ha csak a hulladéklerakó programra gondolok, már akkor is nyer a város az uniós tagsággal. Hisz központi pénz híján aligha tudnánk ezzel a környezetvédelmi feladattal saját erőből megbirkózni. És úgy látom, a testület is ilyen optimista, mivel egyre több projektet kívánunk elkészíteni, amivel startra készen várhatjuk az uniós pályázatokat.

– **bodorkós** –

Majális 2003.

Fellobogózott város, frissen állított májuskák, orgonailat. Hagyományos zenés ébresztőjét a fúvószenekar 7 órától nyújtotta a város lakosságának. Ponyvás, oldalra nyitható autóval járták a város nevezetes pontjait, utcáit. A hálás lakosság több helyen különféle itallal, néhol harapnivalóval is várta, fogadta kedvenceit, akik így felerősödve, újult erővel fújták nótáinkat, pezsdítették vérünket.

A cukrosdombi szabadtéri színpadon 9 órától kezdődött az erősítés, hangosítás szerelése. A sörpadok és asztalok is előkészítve várták a kikapcsolódni vágyókat. A borongós, hűvös délelőttön 10.30-kor a rockysok adtak ízelítőt tudásukból. Koszogovits Norbert konferálta be tanítványait, akik teljes erőbedobással – így kell – mutattak részleteket halmozódó tudásukból. Kár, hogy szinte csak a szereplő gyermekek hozzátartozói gyönyörködhetek a műsorban. Ugyancsak sokkal több nézőt érdemelt volna a pápai T.M. Stúdió előadása (Tabaren: Megbékült ellenségek). Az eredeti tervekben délelőtti műsorról nem volt szó, nem is reklámozták, egyébként sem szerencsés, mert gyalog kétszer odazarándokolás nem várható el.

Olaszfai lovasok egészítették ki a kínálatot, gyermekek sétalovaglására volt lehetőség. Egy asztalnál két kézműves hölgy tartott bemutatót, az érdeklődők bekapcsolódhattak, kipróbálhatták ügyességüket és türelmüket. Az egyetlen étel- és italsátorban minden szereplő kapott főtt virslit mustárral és üdítőt. A felnőttek főleg sörrel oltották szomjukat. Jól fogyott a jégkrém, a többféle nyalóka és a pattogatott kukorica is.

Délután már jóval többen voltak, bár a szokottnál kevesebben. A természetesen szép, jól belátható, tölgyek által árnyalt és védett téren a napos időben jó hangulatot varázsoltak a színpadi szereplők. Böröczki Imre vezetésével a karatézók villogtak, majd a Kokas Andrea vezette All Dance Style táncosok mutatkoztak be immár szabad téren is. A jól ismert műsorral szerepeltek a Twisterek és az Aerobik és Step Csoport Novák Mária szervezésével és közreműködésével. Nagy sikert aratott a Fülemlüle Népdalkör, majd a Kármentő zenekar ál-

tal kísért helyi néptáncosok erőtlől duzzadó, lendületes és lelkes előadása (somogyi, majd rábaközi tánc csoportos énekléssel kiegészítve). Sejbéne Szabó Marianna többéves kitarító munkájának gyönyörű, egyre zamatosabb gyümölcseit ízelhetjük. Büszkeségeink, egyre nagyobb értékeink ők. Fegyelmezett munkájuk még sok sikert ígér. A Katzler Hilda vezette vépi Hórukk Színpad is sikeresen mutatkozott be. Összeszokott éneklést hallhattunk, kevés koreográfiával oldották a színpadkép egyhangúságát. Az angol sikerszámok után méltán hangzott fel a taps.

Ezt követően a HAVEROK zenélt, nosztalgizáltak még, de bulihangulat nem alakult ki. 19 órakor ők is abahagyták. A nép eltelt, pihenni tért, a szabad tér kiürült. A fák vigyázzák, őrzik álmainkat, vágyainkat...

A tudósító fülest kapott egy nagymákfai rendezvényről is. Kíváncsian kerestem fel a turistaház udvarát, de ott nem találtam senkit sem. A városrész utolsó házáig autózva szorgosko-

dó, aktívan kikapcsolódó nagycsalád tagjai adtak szíves tájékoztatást, miközben gyönyörködhattunk aranyhalakkal is betelepített halastavukban. No tehát irány Buja! Az összekötő út menti nemzeti zászlócskák jelezték, hogy jó úton járunk. A főtéren (Köpő tér) szép, sudármagas májusfa utal az állítók virtusára. Előző nap állították egy hordó sör segítségével. (Természetesen a kitanácolás sem marad el.) 75–90 fős civil társaság, baráti körök már harmadik éve tartják itt az összejöveteleket. A különbusszal érkezettek nemzeti zászlókat lobogtatva, nosztalgizáló dallalokkal, munkásmozgalmi indulókkal vonultak be a földúton, majd elfoglalták helyüket az „emelvényen”, bizonyos magasságban berendezett udvaron. Sportlövészet, lufik, tömény étvágygerjesztők, csapolt sör, finom húsételek, sütemények, üdítők várták az élményre éhes, piknikező közösséget, akik előre összeadták a pénzt a közös költségekre. Délután a gyerekek és az érdeklődők a környék felfedezésére indultak. A túra során felkeresték a 2–3 km-re lévő Szálláshelyen a volt urasági aszalóüzem maradványát, amelyből már csak a kémény meredezik az égre mementőként. Érkezésünk idején már játszott a kéttágú Kánya zenekar, s néhány pár vígan roptat a táncot. A jó hangulat, a baráti beszélgetések és koccintások jelezték, hogy ez a nagyobb csoport megtalálta egymást, tudnak és akarnak bizonyos közösségben élni. (Együtt szilvesztereznek és farsangolnak is.)

Lehet, hogy új szokások alakulnak ki? Piknikező korszakba értünk mi is?

Éljen május 2. is! – olvashattuk több plakáton is.

Igen, éljünk máskor is! Mindenki!

– **UJ** –

URBI ET ORBI

A városért és a világért

Amikor útra kel az új évezred embere, úgy érzi, a lábai előtt hever az egész világ. A római kor polgára érezhetett hasonlóan, hisz a – Quo vadis Domine? – kérdést csak ritkán intézték hozzá. Megszokta, hogy a mindenség központja ő maga, s minden út Rómába vezetett. A keresztény ember, túljutván két iszonyatos világegészen, az atombomba és a vegyi fegyverek árnyékában megtapasztalt már sokféle igazságnak vélt múlt verdiktet. Most épp az Irak elleni háború osztotta meg a civilizált világ nyugat-európai felét. Rómában hatalmas béketüntetések. Az egész város a Pace, béke feliratú zászlóktól díszes. No de ne szaladjunk előre.

Az egyszerű tudósító, újságíró húsvét előtt izgalommal kelt útra, ami érthető, ha tudja, hogy a magyar történelem kiemelkedő családjának, Batthyány Strattmann Lászlónak boldoggá avatási ünnepségére akkreditáltak. Mit tehet? Összemá-házza poggyászát, kocsiba vágja magát, s vágat a sztrádákön át Vatikánig. Az út éjszaka a legegyszerűbb, ilyenkor alig vannak kamionok, autók is csak hajnal tájban indulnak újukra. Kis túlzással még némi meditációra is lehetőség kínálkozik. Létről, emberi gyarlóságról, az élet értelméről filozofálhat az utazó. Az ezer kilométeres út röpké 10–12 óra alatt teljesíthető. A hajdani Villach-

11-től, az Olasz állam és a Vatikán között létrejött megállapodás – Citta del Vaticano – azaz Vatikán város néven független pápai államként éli életét. A bazilikát, a pápák 73 évi avignoni „távolléte” után kezdték el építeni, ám V. Miklós elképzeléseit csak az ambiciózus II. Gyula pápa vitte sikerre. A grandiózus terv helyenként meghaladta a tervező Bramante erejét is, így a kor lángelméi, Raffaello, Sangallo, Michelangelo, Giacomo Della Porta és Domenico Fontana voltak azok, akik 176 év munkájával megalkoták azt.

Aki belép a San Pietro lenyűgöző terébe, és Szent Péter sírjához elzarándokol, olyan időzavarba kerül, amit nehéz leírni az ezredforduló emberének. Rátörnek mindazok az érzések, amelyet csak bibliai műveltsége, s a mindannyiunk lelkében szunnyadó hit táplál. Az élményt át kell élni, nehéz szavakba önteni.

Mivel még van egy fél napunk, hát megpróbáljuk bevenni Rómát, ahogy barátom mondja. Metrón, gyalogosan, villamoson utazunk. Az olaszok kedvesek. Csak a délutáni zsúfoltság ad okot némi aggodalomra. A metrón „dolgozó” zsebesek ellen maguk az olaszok figyelmeztetnek egy-egy fejmozdulattal. Mindent túlélve lépünk a Spanyol lépcső főcárára, ahol a római ifjú-

ság tízezrével nyüzsgő. Élvezi a tavaszi (március 22.) nap sugarait. Végigjárjuk a Colosseum környékét, a Via Appiát, az Angyalvárat, s megpihenünk egy sarki lugasos trattoria kerthelyiségében. Néhány olasz mondattól a pincér szívét-lelkét kiteszi. A szomszédunkban helyet foglaló angolok és amerikaiak várhatnak sorukra. Bár később jöttünk – már rég végeztünk étellel-itallal – amikor ők megkapják rendelésüket.

Szállodánk a belváros közelében van, így hát vasárnap korán reggel útra kelünk a Római Magyar Akadémiára, ahol a nemzetközi sajtó munkatársai gyülekeznek a boldoggá avatási ünnepségre. Sajtóbusszal megyünk a Vatikánba, ahol a San Pietro bazilika melletti három emelet magas tetőterazon biztonsági őrök kíséretében léphetünk majd a sajtóteraszra. A beléptetés a térre szigorú. Kamera, fotófelszerelés, állvány csak átvizsgálás után és átvilágítást követően juthat be gazdájával együtt. Mivel jóval a tízórás pápai szentmise előtt vagyunk, jut időnk nézelődni a téren (de csak biztonsági őrök kíséretében). A svájci gárda tartja reggeli gyakorlatát. A parancsnok szigorú és kérlelhetetlen. Amíg az alabárdok nem egy ritmusra lendülnek, s nem egy vonalban állnak, addig nincs pardon. S közben gyülekez-

nek a zarándokok. Mintegy 30 ezer ember lepi el a teret. Magyar zászlók lengenek mindenfelé. Népes magyar küldöttség érkezett, még Szlovákiából is.

Pontban tízkor megérkezik II. János Pál pápa, koromfekete Lancia nyitott tetejű limuzinon. Díszkör a szabadtéri oltár körül, a tömeg ovációjától övezve, majd a segítők közreműködésével helyet foglal a trónon. Az ünnepség megható. Vagy 120 fotós, tévés, a világ minden részéről érkezett stáb dolgozik, hogy megörökítse a magyar Batthyány Strattmann László világi, és négy egyházi társa boldoggá avatási ceremóniáját. A pápa magyarul mondja a szegények orvosának szentté avatását. Az elesettek felemelésére, a szolidáris életvitelre hívja fel a figyelmet. Óriási üdvözlőgás köszönti. A kétórás ünnepség a pápai áldással ér véget. Egy hófehér Land Roveren viszik körbe a téren II. János Pált. Mindenki elérzékenyül.

A levegőben helikopterek köröznek. Fura egyvelege ez a 21. századnak. Érthetően biztonsági okból, hisz Irakban háború van. A tér túloldalán a Római Maraton több száz futója halad el. A jelenlévők a boldoggá avatás felemelő érzése mellett mégis egyre gondolnak. A békére, lelkünk békéjére, ebben a felfordult, zaklatott, értékbojlvitól terhelt világban.

S mi távozunk a sajtóbusszal, hogy a Római Magyar Akadémián, a Via Giulia 1-ben részesei lehessünk annak az állófogadásnak, amelyen Mádl Ferenc köztársasági elnök mellett az egész Katolikus Püspöki Kar jelen van, de ott van Habsburg Ottó, a Páneurópai Unió elnöke, Görgey Gábor kultuszminiszter, Csehák Judit egészségügy miniszter, Czigány György egyházi- és zeneesztéta, politikusok, újságírók, és a Batthyány család leszármazottai is.

A meghatódottság ismét eluralkodik a jelenlévőkön. Ismerősök üdvözlnek egymást, kötetlen beszélgetés kezdődik. Ránk pedig este a visszaút vár. A kocsiban nem nagyon szólunk egymáshoz. A lélek csendje vesz bennünket körül.

Róma, 2003. március 23.

Kép és szöveg: **Bodorkós**

Tasvisio határon legfeljebb a táblák és az éjszaka is rendfihetetlenül posztoló olasz csendőrök jelzik, már taliánföldön, Olaszországban járunk.

S reggel felragyog előttd Róma. A külvárosok, a környékbeli történelmi várak, vármok, középkori kisvárosok mint mesebeli díszlet övezik a hajdani világ fővárosát. Szombaton reggel még a centrumban sincs tülekedés. Alszik a város.

Miután elfoglaljuk szállásunkat, a Vatikánba hajtunk. Ez úticélunk. A Vatikán csak 1377 óta a pápák lakóhelye. Avignonban volt 1309–1377 között, azt megelőzően pedig a Lateránban. A Szent Péter térre nem könnyű bejutni. A másnapi pápai rendezvény miatt óriási a biztonsági készsülődés. Bejutunk, szemléldünk, tűnődünk. Vatikán városállam szívében járunk, a katolikus egyház világgközpontjában, amely 1929. február

A Szentkút legendái (V. rész)

Sorozatunk előző részében a Vasmegeyei Lapok 1869. évi augusztus 15-i számában megjelent cikk első két fejezetét mutattuk be. Az első történet a messzi középkorba vezet vissza bennünket, és valószínűleg inkább a szerző élénk fantáziájáról és mesélő kedvéről tanúskodik, mintsem a történeti tényekről vagy akár a korabeli szájhagyományról. A második történet, a szerencsétlenül járt diák esete (amelyet már a korábbi beszámolókból

is ismerünk), ha kiszínezve is, de kétségtelenül hiteles eseményt mond el. A most bemutatásra kerülő harmadik rész pedig 1839-től meséli el a búcsújáráhely történetét. Ezek az események (amelyeket ugyancsak megerősítenek a korábbi híradások) csak néhány évtizeddel a cikk megírása előtt zajlottak, így hitelességükhöz nem sok kétség férhet.

A diákbaletet után felépített kápolna történetét így folytatja a szerző: „Idők multával ez is romlásnak indult, s pártfogóra nem talált egész az 1839. évig, mely évben egy koponyási beteges molnár, szecsődi és hollósi lakosok javaslatából, kik itt szinte betegségeikből kigyógyultak, Vasvárra jött lakni, s a szt. kútnál magát mosogatván, vízzel élt, nagy betegségéből szinte kigyógyult. Ezen molnár a pusztulásnak indult kápolnát egészen kijavíttatá, mely híre a vidék lakosai számosan seregettek a szt. kúthoz; de miután e helyhez szélys és rendes út nem vezetett, a sok ember temérdek kárt tett gróf Festetics gabonáiban, miért is az akkori tisztség a boldogult Bőle szombathelyi megyés püspökhöz folyamodott az itt álló kápolna lerontásáért. A nevezett püspök vizsgálatot rendelt, s erre kiküldé főt(isztelen)dő Krancsics és Septye kanonok urakat, kik a számos nép jelenlétében a hely színen meg is jelentek. A jelenlévő népség állítása folytán kívánták a főt(isztelen)dő urak, hogy mutatná meg hát a szt. kútban a B(oldogságos) sz(űz) Máriát. Erre egy öreg asszony a kútba bele nézett s mutatá: hogy ott van ni! Krancsics utána nézett, s mondá, hogy ő nem látja. Az öreg asszony felelé: ha nem látja, ne is nézze, mert maga is bűnös!! E vizsgálat avval végződött a népség fájdalomra, hogy a kápolna az 1841-dik évben lerontatott.

E romlás után, noha a járás-kelés tilos volt, noha a népség sokszor megzálorgoltatott, az mégis csak oda járt.

Ez idő tájban a szt. kútnál előimádkozó bizonyos Nagy István volt, ki többnyire csak kéregetésből élt, ez mint kéregető véletlen Molnáriban gr. Festetics kastélyába került, s történetből az ismert jószívú grófné maga adta kezébe az alamizsnát Nagy Istvánnak, hogy miután beteges és szemei fájnák, meggyógyulásáért imádkoznék.

A kéregető Nagy István felelé: M(é)lt(ósá)g asszony! Miután a vasvári szt. kút úgy is m(é)lt(ósá)god birtokában van, méltóztassék oda menni, szemeit azon vízben mosni, hidje el – meg fog gyógyulni. A vallásos grófné a szegény kéregető tanácsát elfogadván, elment több ízben a forráshoz, s meggyógyult. A nemes grófné a szt. kúthoz ezután egy keresztet állíttatott fel, s

a szt. kúti sűrűt csinos és szép utakkal láttatá el, minek híre annyira elterjedt nem csak e vidéken, hanem a szomszéd megyékben is, hogy ez időtől pár nap alatt 7–8000 ember jön a Nagy Asszony és a szt. kút tiszteletére, közel és távol vidékekről.

A szt. kút jelenlegi gondviselőjének szemei itt szinte meg gyógyulván, fogadást tett, hogy míg él gondviselője leend. Egy kis kápolna formát is építtetett ide, igen hihető a fentebbi nemes szívű grófné segítségével.

Ez a vasvári szt. kút története, részben mese, részben való; hanem az aztán már egészen bizonyos, hogy Vasvárnál alig van híresebb búcsú-járáhely nagy Magyarországon.

Minden évben aug. 15-én mintegy 10–15 ezer búcsús látogatja meg a híres vasvári szt. kútat. Középről, messziről egyiránt seregesen tolul a nép, részint hogy a kútnál testi, részint hogy a Domonkos rendűek templomában lelki bajainak enyhét keresse.

Vasvár lakossága a zarándok tömeget szívesen szokta látni. Ilyenkor vége hossza nincs a szíves vendégszeretetnek. Magunk is megtudnánk nevezni néhány családot, kiknél csak egy búcsú napot kellene átelnünk, hogy azután soha el ne felejsük őket.”

S. P.

* * *

Cikkünkhöz a múzeum egy új szerzeményét, egy Szentkutat ábrázoló szentképet mellékelünk, amelyet párjával a kolostort és a kegyszobrot ábrázoló képpel Vikár Tibor zalabéri tanár ajándékozott gyűjteményünknek. Ezek a képek az eddig ismert legkorábbi ilyen jellegű emlékeink, a 19. század közepéről vagy harmadik harmadából származnak, tehát a bemutatott írással egykorúak.

Z. Czigány

Önzetlen felajánlás

Egy évvel ezelőtt hangzott el az RTL Klub műsorában egy felhívás, amely így szólt: „Az Alföldön élő asszony balesetben elveszítette mindkét lábát, s mivel egyedül neveli 4 gyermekét, ezért a mozgásszabadságához egy speciális rokkant gépkocsira lenne szüksége. Felajánlásokat várnak, akik segítenek.” Nos a felajánlás az ország nyugati szegletéből érkezett, Zalaegerszegről és Vasvárról.

Szombaton délelőtt Vasváron a Castrum Ferreum Kft. Suzuki márkakereskedés és szervizben forgatott az RTL Klub stábjá. A felajánló, a zalaegerszegi Virágh Judit itt adta át azt a Trabant Hykomat személygépkocsit, amit ingyenesen ajánlott fel e nemes célra. A szükséges javításokat és a felkészítést a vasváriak végezték el ingyen, felajánlasként.

– *Miért történt a felajánlás? – kérdeztük az ajándékozót, Virágh Juditot.*

– A felhívás miatt hoztuk meg azt a karitatív döntést, hogy segítünk a bajba jutott asszonynon. A segítség jó érzéssel tölt el. Ha sokan

gondolkodnánk hasonlóan, alighanem jobb lenne mentális közérzetünk és az a világ is, amelyben élünk. A kocsit mi már nem használjuk, ezért ajánlottuk fel ingyen. Azt hiszem, jó helyre kerül, nemes célt szolgál majd.

– *Miért éppen a vasvári szerviz és márkakereskedés végezte el a szükséges javításokat, a felkészítést?*

– Azért, mert Vasvárhoz, az itteni szervizhez és márkakereskedéshez a kötődésünk többéves múltra tekint vissza. Évekkel ezelőtt itt vettünk egy Suzuki személygépkocsit, amit itt szervizelnek azóta is. A Hubayékkal igen korrekt kapcsolat alakult ki, s mivel fiamnak adtam azt a Suzukit, vélhetően a következő autót is itt vásárolom majd. Ez a közös felajánlás rövid története. Mi a kocsit adtuk, ők pedig ingyen felkészítették, kijavították azt. Ez a közös segítség remélem, örömet szerez az alföldi hölgynek, akit úgy tudom, szintén Juditnak hívnak.

– *A mecénás mivel foglalkozik civilben?*

– Rádióztam, tévéztem is, most pedig Zalaegerszegen az OTP Banknál dolgozom, ahol lakástakarék-pénztári régió koordinátor vagyok.

– sok –

Erdő mellett, utakon...

Jó túra, jó hangulatban. Ez volt a célunk szombaton, ami majdnem maradéktalanul sikerült is. Nem a hangulattal és a társasággal volt a baj, ami rajtunk múlt, mindent megtettünk, hogy jól érezzük magunkat, sikerrel. Nem számított, hogy a vége felé már kötöttek az izmok, és az sem, hogy az eső is eleredt. Jól éreztük magunkat. Végre kint lehettünk! Valami azonban tüskét hagyott bennem... Vegyük sorra az útvonal cirka 35 kilométerét. Reggel Vasvárról start, majd a Szentkút felé, Kismákfa. Első állomás, első tüske: az erdő oldalában a szakadékban SZEMÉT. Annak ellenére, hogy megengedhetetlen az efféle emberi magatartás, nem lepődtem meg rajta ... még. Csak a pumpa ment fel bennem. Aztán tovább: Nagymákfa és Gersekarát, közben az erdei út mellett ismét „civilizációk gyöngyszemei”: lábas, konzervdoboz, flakon és egyéb nyalánkságok, vagy úgy két-három zsákra való. Már eddig elhozni is fáradtság lehetett, egyszerűbb lett volna egy kukába rakni, és elvitetni. De hát... Raknám vissza ahhoz a vasárnapi asztalra, aki idehozta! Az éledő erdő egyébként nagyon szép. Induló levelek, csörgedező patak és puha talaj, zöldülő fű és apró tavaszi virágok. Szépen kibújtak a nejlondarabok között. Gersekarát előtt őzeket riasztunk meg békés jelenlétünkkel, mellettük az építési törmelék már szinte belesimul a tájba. Aztán lazább aszfalt: 500 méteren csupán pár zacskó az árokban, de a petőmihályfai hegy bekötő útján ismét Mikulás ajándék, rögtön két zsákkal, 10 m-re az úttól. Gondolom, belerokkant a fáradt-

ságba, aki megállt a kocsival, és elgyalogolt vele idáig. Hát még mit görcsölhetett az alacsony fák miatt! A csapat hangulata egyébként nagyon jó, röpködnek a poénok és a sztorik, egyre több téma és szendvics kerül elő. A mihályfai hegy rendezettségével most is nagyon szép, rövid pihenőre invitál minket. Tovább a falu felé röpkö teríték nehezen azonosítható kacatokból a bokrok aljában, hűvösen zöldellő ibolyák között, majd High-Tech a vadrózsában: rozszant tv, videoszalag. Talán még a tavalyi raliról is maradt itt valami. Bevert ablakú mihályfai sportöltöző a faluszélen, szinte már szeme(é)t gyönyörködtető. Gyűrjük a távot, és leugatjuk a drót mögöl a palotapincsi-klónt Hegyhátszentpéteren. A poénok csúsznak el a banánhéjakon, amik a szalvétákkal és zacskókkal együtt a zsebünkben gyűlnek. Mi nem szórjuk szét. Nem is olyan nehéz! Ugye nem! Szemetesbe minddel. Mi nem volt még? Oppá! Egy kis patak! Több benn a zacskó, mint a víz. Van benne élet? Nem is várok választ. Két kimsóval odébb ugyanez a győrvári pataknál. Csak az szélesebb, nagyobb kacatok is elférnek benne. Hagyjuk el a lakott helyeket, erdőnek át Olaszfa. A táj szebbik arcát mutatja, aztán horrorra akadva a bokorban vaddisznóra lelünk. Vagyis csak ami maradt belőle. Bőr és szőr, szinte komplett csontvázon. Vadorzó végzett vele, vagy talán a kutyák? Utóbbiak mindenesetre megkezdtek rendesen: lerágott csont. Mint a következő lelet: sparhelt, kacat a szomszéd bokorban. Falu ide kb.

2 km, melő lehetett ide cipelni. Rozsdájával szépen elveszik a barna avar közt induló fűben. Erdőbe be, dombra fel, érezni a tavasz illatát. Lát-szik már a falu is. Közben gumibroncsokra le-lünk. Szép darabok. Majd szitálni kezd az eső, de a kedvünket nem hűti le. A falu alatt megrázó élmény; de minek is fogdozni a villanypásztort! Mindenesetre felvillanyoz. Azon filózunk, hogy bevállaljuk-e Jelit is, de az egyre határozottabb égi áldás nyomására úgy döntünk, maradunk az eredeti tervnél. Oszkó után a „sztrádára” fordulunk. Közeledünk a vasvári szemétteltelephez... Vagy már benne is vagyunk? A vasúti átjáró után ugyanis zsinórban a hulladék az árokparton, elképesztően széles repertoárban: csak a szebbjét említve: bukósisak, virágcserep, lábas, műanyag flakonok és flikk-flakkok, zacskók (ezek előszeretettel tartózkodnak a kisebb-nagyobb fák, bokrok ágain), műanyag kaniszterek, ruhák stb... A lera-kó csupán 1–2 km. Ki hozta ide? Sajnos nem tudjuk meg. Vajon milyen képet vágna hozzá, ha az egészet a háza előtt hánynánk le?! Gondolkodjon már! Kinek lesz ez jó?! Ha majd szemétdombon élünk! ... Késő délután futottunk be a célegyenesbe, továbbra is jó hangulatban. Végre kint lehettünk.

Azóta már szépen zöldül az erdő, a mező. Lombjával elrejtve maga alatt a „kórságot”. S mi lesz nagyobb a végén? A lomb vagy a lom? Mikor vesszük észre? Nem bántja a SZE(e)MÉT? Majd ha nem látjuk a kosztól az erdőt...

D.B.

Április 22. a Föld Napja

A tiszta folyó

Bizonyára egyetértenek velem, férfi társaim biztosan, hogy képeslapra illő látvány egy pohár vagy korsó sör. Az aranyló folyadékot apró gyöngyszerű buborékok díszítik, a poharat vékony pára borítja be, jelezve, hogy a nedű hőmérséklete kellemesen hűvös. És mindezek megkoronázása a tetején fehéren pompázó tömör, de mégis könnyű hab. Hasonló képeket festhetnének tortákról és más cukrászsütiokről is. Az azonosság; a hab, ami mindent megszépít, gyönyörködtet és eladhatóvá tesz. Hasonló jelenség, hogy továbbra is a gasztronómiai élvezeteknél maradjunk, a cappuccinó illatos varázsát növelő díszített, szinte csokorszerű hab. Nem közelíthetnének a teljességhez, ha kifejejténénk a fűdőhabot és a borotvahabot a felsorolásból.

Megállapíthatjuk, hogy a hab kellemes, és mint az előbb már leszögeztük, gyönyörfokozó dolgot takar. Ezt fogalmazza meg a közismert szállóige is, miszerint valaminek a felső foka, „hab a tetejére”.

És most itt van! Hab a tetején. Az öröm, a gyönyör meg elmarad. Vastag, laza, de mégis labdányi pamacsokban együtt maradó hab. Kike-

nődik a part mindkét szélére, feltornyosul a vízbe hajló ágak előtt. A sodorvonalban gyorsan vágat, a forgókban fáradhatatlanul rója a köröket, vagy közepén forog, mint a mesebeli mérgezett végű orsó. Több tíz kilométeren keresztül cipeli a víz könnyű, de mégsem kellemes terhét. Azt sem mondhatjuk, hogy első eset. Több ilyen volt már, de most kategóriákkal nagyobb. Tovább ironizálva mondhatnám, hogy minden eddigit túlhozta. Gondolom, mindenki rájött, a Rábáról van szó. Szentgotthárdnál kezdődött, de az sem kizárt, hogy a határon túl működő textilgyár és egy bőrgyár is besegített.

A vízügyi szakemberek folyamatosan vesznek mintát a Selyemgyár kifolyó csatornájától 150 m-rel (!) lejjebb, a sodorvonalban. A rutinvizsgálat, ami különféle kémiai anyagok jelenlétét hivatott kimutatni, minden esetben „határértéken belüli” eredménnyel zárul. Szentgotthárdon mindenki tudja, a habzó vegyi anyag a fonal prüdségét megszüntető, hideg vízben is jól oldódó műanyagfeleség. Természetesen a kelme elkészültekor ezt vízzel a szövetből kimossák. A rutinvizsgálat a vegyszert nem mutatja ki, mert ezt az erre az egy-

anyagra irányuló vizsgálatnál lehetne regisztrálni. A Selyemgyár napi tisztított (?) szennyvízkibocsátása 800 köbméter, ami a jelenlegi alacsony vízállásnál nem kis mennyiség.

Országunk összes médiája meglátogatta Szentgotthárdot a héten. Mivel nem láttak kupacokba rakott elpusztult halakat, csalódottan és hamar távoztak. A veszteség, a kár nem minden esetben látványos. A halak most megúszták, de a táplálékot képező apró élő szervezetek, a tápláléklánc alsó lépcsői kipusztultak. A gyakori szennyezés hatására a Rába felső szakaszáról eltűnt a tubiflex (csővájóféreg), ami a halak fontos tápláléka. Szintén eltűnt a folyami rák, és az idén már a paduc ívása is elmaradt. A hal étvágytalanná válik, legyengül, a betegségekre fogékony lesz.

A tisztának minősített vízben beteg az élővilág. Itt ez a „hab tortán”.

Persze az sem elképzelhetetlen, hogy a Föld Napjára készülődve rendszerető emberek kitakarítják, tisztára mossák a folyót. Az pedig habzással jár.

Laki L.

Szezonváró

Ismét itt a szezon. Készülődünk. A közeli napokban elkezdődik a lovaspálya előkészítése. Az idén a vasvári lovas évad, május 11-én, vasárnap délelőtt díjlovaglással indul.

A díjlovaglás a lovas ember alapiskolája. Ennek alapján lehet felmérni, hogy a lovas mennyire képes irányítani, „kézben” tartani a lovat. Milyen hatásosan tudja akaratát érvényesíteni a lóval való együttműködés során. A kijelölt pályán, annak meghatározott pontjai között kell a lovasnak különféle figurációkban, változó tempóban mozogni. Ezt a teljesítményt egy háromtagú bizottság pontozással értékeli, és a pontszámok alapján alakul ki a verseny végeredménye.

Ezt a versenyprogramot a rendezőség külön „kisllovak”-nak is kiírta. Erről tavaly már szót ejtettünk. Ez ugye azt jelenti, hogy azok a lovak, melyeknek a marmagassága 146 cm alatt van, a „kisló” kategóriába tartoznak. Hazánkban is terjed ezeknek a fajtáknak a tenyésztése, tartása és alkalmazása. Szakértők szerint a kisló kategória néhány fajtája különösen jól kezelhető, és így a gyermekek lovagoltatására, illetve gyógy-lovaglásra igen alkalmasak. Ezen túl, a tavalyi, vasvári fogathajtó versenyen a nagymizdói kettes fogat bizonyította, hogy kocsiba fogva is nagyon eredményesek. Emlékeztetőül: „ők” vitték el a Kitti-kupát.

Ha már ez szóba jött, akkor itt kell megemlíteni, hogy Almer Jenő és családja úgy döntött, hogy Kitti nevű kislányuk nevében alapított kupát az idén is kiírják. A múlt évhez hasonlóan az idén is az, vagy azok a kisllovak vihetik haza ezt a díjat, melyek az idény vasvári versenyein a legeredményesebbek lesznek.

Ebben a szezonban a nevezetesebb történelmi, társadalmi megemlékezéseken, ünnepeken működnek még közre a Vasi Lovasturisztikai és Lovaskultúra Hagyományörző Egyesület lovasai és az idény végén, a szeptemberi vasvári búcsú idején a „Góré-dombon” lesz ismét a fogathajtó verseny.

Mindez annak érdekében történik, hogy Vasváron és a Hegyhát kistérségben meghonosodjon a lótarás, a lovaglás, ami a belföldi és külföldi vendégek körében is egyre népszerűbb program. Ez is az egyik módja a vendég megnyerésének és megtartásának.

Ez a cikk nem alkalmas arra, hogy a fejlődő turizmus minden lehetséges ágát megtárgyaljuk, de a városunk szempontjából legfontosabbat, a termálprogramot igen.

Ez a kemping- és fürdőszezon is májusban kezdődik, mint eddig minden évben. Ma még javában folynak az előkészületek, és ennek megfelelően a fürdő területe hasonlít a csataterekre. Annál inkább így van ez, mert az idén nem csupán a szokásos karbantartási munkák folynak, hanem befejezéshez közeledik az új medence és vízgépház építése is. Az új medence leginkább sportolási célokra lesz alkalmas, mivel a hossza 25 méter, és hat úszósávot foglal magában. Ezzel a fejlesztéssel végre megoldható lesz, hogy a sokkal nagyobb mozgásigényű, valamint sportolni vágyó fiatalság tehermentesíti a régi medencét, ami így a csendesebb fürdőzés területe lehet.

Komoly előrelépést jelent az idén az a kevésbé látványos, de nélkülözhetetlen fejlesztés is, melynek keretében elkészül a vízforgató, víztisztító technológiai berendezés. Ennek alkalmazása, az ideitől minden fürdőben kötelező, tehát ennek hiányában nem is nyithatnánk ki.

Ez a nyár tehát ígéretesebbnek látszik az eddigieknél, de az említett fejlesztések megalapozták az a további lehetőséget is, hogy kibővítsük a szezont. A meglévő, régi medence lefedésével és téliesítésével kettős célt remélünk elérni. Egyrészt megfelelő szervezéssel megoldható lesz a vasvári és a kistérségi iskolák tanulóinak az úszás oktatása és vízi sportolása, másrészt a környék lakosságának és vendégeinknek télen is rendelkezésére állhat így majd a fürdő.

Fentiek után az olvasó azt is gondolhatná, hogy ebben a cikkben két különféle dologról beszéltünk, de ez nem így van. Amiről a cikkben szó esett, az egyetlen témakörhöz, a turizmushoz, a vendégforgalomhoz tartozik. Többen leírták, elmondták már, hogy térségünk jövőjének egyik kulcsa lehet a vendégforgalom, annak minden vonatásával együtt. Az viszont régi tapasztalat, hogy komoly vendégforgalomra csak ott lehet számítani, ahol a belső turizmus is működik. A belső turizmus pedig a fejlesztések ösztönzésén túl, sőt elsősorban lakosságunk egészségi állapotának javítását szolgáló mozgalom, amit alapvető érdekünk terjeszteni, támogatni.

Balogh László

AJÁNLÓ

A Dr. Bendefy László Városi Könyvtár új szerzeményeiből

Szakirodalom

- Áldottné: Német felvételi feladatgyűjtemény
- Flandorffer: Ló és lovaglás
- Henn: Korszerű padlóburkolatok
- Moras: Dísz tárgyak és ajándékok mozaikból
- Shaw: Szamuráj Zen
- Tusnádi: Magyarországi kisvasutak

Szépirodalom

- Cole: Megrontva
- Fable: Ezüstégér
- Hoag: Porrá leszel
- Isherwood: Kabaré
- Marsh: Káprázat
- O'Flanagan: Megint egyedül?
- Roberts: Háborgó tenger
- Tourner: A Rémkirály

Videokazetta

- Balaton
- Jet li az egyetlen
- Kéz és ököl
- Kréta és Szantorini
- Merülés
- Nils Holgersson csodálatos utazása
- Óslények országa
- Swing
- Szabotázs

CD

- Carreras
- Club Sandwich 4.
- Krisz Rudolf
- Lajcsi
- Pa-Dö-Dő
- Szűcs Judith

A könyvtár telefonszáma:
94/573-006, 573-007, Fax: 573-036

Tájékoztató a civil szervezetek támogatásáról

- VVSE 2,9 millió Ft
- Önkéntes Tűzoltó Egyesület 750 ezer
- Városi Fúvós Egyesület 200 ezer

A többi civil szervezet által pályázattal igényelt összeg 2,6 millió Ft, a képviselőtestület által engedélyezett felemelt kiosztható összeg 900 ezer Ft. Az Oktatási, Közművelő-

dési és Sport Bizottság kulturális célokra 15 szervezetnek összesen 595 ezer, kisebb sportcélokra 5 közösségnek 130 ezer, karitatív és egészségvédelmi célokra hat szervezetnek 175 ezer Ft támogatást szavazott meg. Kettő pályázatot, ill. három külső kérést nem tudunk támogatni.

Személygépköcsi és motorkerékpár-vezetői

tanfolyamok Vasváron,

a Postaforgalmi

Szakközépiskolában.

Érdeklődni: Szombathely, Welther K. u. 17.

Tel.: 94/325-511

EURÓPAI UNIÓ

Fóbiák és EU-fóriák nélkül

Kis EU-történet számokkal

Az elmúlt hónapokban az ország, csak túlzással állítható, hogy az Európai Unió lázában égett. Megtörtént az ügyszó népszavazás, már túl vagyunk az athéni csatlakozási egyezmény aláírásán is. Ám valljuk be, vajmi keveset tudunk magáról az Európai Unió történetéről is. Ezért most, rövid áttekintőt adunk mindebből.

1946-ban kezdődött...

A második világháború befejeztével romokban hevert Nyugat-Európa egyik fele, Németország soha nem látott letargiába zuhant. Ebből a társadalmi-gazdasági csődből rángatta ki a Marshall-terv, amelynek előzménye Winston Churchill 1946-ban Zürichben elmondott beszéde volt. Ebben Németország befogadásáról, és nem a bűnös nemzet fogalmáról beszélt az államfő, és mindjárt hozzátette. Mindezt úgy kell megtenni, hogy a francia-német megbékélést is elősegítsék, hogy létrejöhessen egy Európai Egyesült Államok. Allan Dulles 1948-ban ezt a tömörülést sürgeti, azzal a szándékkal, hogy ennek az új, nemzeteken átívelő államalakulatnak – az amerikai politikai céloknak megfelelően – a keletről jövő kommunizmus elleni veszély legfőbb eszközének kell lennie. (Tehette, hisz ekkor az USA még az elrettentő atomfegyver egyedüli birtokosának tekinthette magát!)

Nos, ezen progresszív, gazdasági, politikai és tegyük hozzá geostratégiai elképzelésekből született meg az Európai Unió, vagy akkori tengerentúli megfogalmazással élve az Európai Egyesült Államok (United States Europ) gondolata.

Európai Közös Piac

Miközben Európa keleti felében a békekölcsön, az államosítás és a népek megbélyezésének politikája játssza a társadalomalakításban a főszerepet, addig Nyugat-Európában 1957-ben az Európai Gazdasági Kooperáció Szervezete talaján létrejön az Európai Közös Piac, melynek tagjai: Franciaország, Németország, Olaszország, Belgium, Hollandia, Luxemburg. Míg az előbbi 1951-es létrejötte a szén, vas és acélpár szupranacionális egyesülését jelentette, addig az utóbbi integráció már a teljes piaci versenyszférára kiterjedt. Tíz év alatt mindenféle piaci korlátot eltöröltek, megteremtették a szabad kereskedelem rendszerét, 1968-ra létrejött a vámunió, s ez képezte

alapját a tagországok egymás közötti szabad munkaerő és tőkeáramlásnak. Ez a hőskorszak – nyíltan írjuk le – soha többet nem jön létre. Az új típusú munkamegosztás talaján hihetetlen fejlődés indult meg. Közös gyártási programokkal, megnövekedett termelékenységgel és a versenyképesség soha nem látott dinamikájával.

Gazdasági kiegyenlítődség

E divatos fogalommal csak mi ismerkedünk közel fél évszázaddal később. Dél-Olaszország már akkor megismerkedhetett a gazdaság felzárkóztatásának ezzel a „mindentudó” jellegével. Kezdetben a munkanélküliek vándoroltak, majd fordult a kocka. Már a munkahelyek mentek házhoz, települtek beruházások formájában az akkut munkanélküliséggel küszködő államok térségeibe. A gazdaság expresszvonata soha nem látott sebességgel kezdett el száguldani, feltartóztathatatlanul. Még a vietnámi háború, a '68-as európai radikalizálódó diáklázadások, a prágai események, sőt a hetvenes évek olajválsága sem tudta megállítani ezt a dinamikus fejlődést. A '80-as években már évi 30 százalékkal nőttek a tőkeberuházások, sebességük háromszorosa volt a külkereskedelem fejlődésének. Az i-re a pontot, vagy inkább e folyamatra a koronát az ezredforduló monetáris nagy ugrása, a bevezetett közös pénznem, az Euro hozta meg.

Új tagok, eltérő fejlettség

1973-ban Írország mint új tag rámutatott a legnagyobb problémára, a tagállamok közötti eltérő fejlettségre. Ez a probléma tovább bővült 1986-ban, amikor az EU-tagállamok sorába lépett Görögország, Spanyolország és Portugália. A tízek, a legfejlettebb és a legelmaradottabb tagállamok között a „jövedelmi szintkülönbség” 1:5-höz arányt mutatott, a munkanélküliség rátája pedig 4 a 25 százalék aránypárt. A tőke és munkaerő áramlása azonban kiegyenlítődséget indított el. Az alacsony bérek növekedtek, a magas bérek viszont – s ezt nem nézték jó szemmel a fejlett tagállamokban – csökkentek. Úgynevezett lépcsőzetes tendencia figyelhető meg. A felzárkózók egyre fejlettebb technológiát és termékstruktúra gyártást „kapnak” a piaci mozgásnak köszönhetően. Bár a felzárkózás nem automatikus, a kiegyenlítődség esélye 2–3 évtized alatt szinte mindenütt megvalósult. Ám látni kell, az

erősebb versenytárs előnyt élvez a piacon! Ez a kapitalizmus jellegéből fakad.

A felzárkózás felgyorsítását szolgálja az 1975-ben, majd 1984-ben bevezetett úgynevezett kohéziós politika, a Strukturális és Fejlesztési Alap létrehozása. Ennek „talaján” azon elmaradott térségek kaptak ilyen módon segítséget, amelyek az unió átlagos jövedelmi színvonalának 75 százalékán voltak. E támogatás nagysága a portugál és görög nemzeti jövedelemnek, a GDP-nek 3–3 százalékát tette ki. Ehhez járultak még a tőkebefektetések. Ennek mértéke különösen Írország esetében volt szembetűnő, ahova egyes időszakokban háromszor annyi befektetés érkezett, mint a támogatás mértéke.

A felzárkóztatás sikere

1973 és 2000 között a tagállamok 50 százalékkal növelték az egy lakosra jutó nemzeti jövedelmüket. Írország ezt az ütemet is „lepipálta” megháromszorozta, s az unió 57 százalékos fejlettségéről indult ország 2000-re elérte a tagállamok 100 százalékos fejlettségi szintjét! Spanyolország és Portugália pedig elérte a 70–75 százalékos fejlettséget. Azt is látni kell, hogy a fejlettebb tagállamok „csupán” 10 százalékos többletnövekedést mondhatnak magukénak.

Globális korszak kezdete

Az Európai Unió motiváló forrásai az ezredfordulóra kiapadtak, helyébe a globális gazdasági fejlődés lépett. Ezt a folyamatot leginkább a világ- külkereskedelem növekedése mutatja: 1950-ben évi 0,3 trillió dollár, 1973-ban már 1,7 trillió dollár, 2000-re pedig évi 5,8 trillió dollárt tett ki a forgalom. A tőketranzakciók is gigászi mértékben nőttek: 1973-ban napi 15 milliárd dollár, a '90-es évek közepén már napi 1,3 trillió dollár! A legfőbb mozgatóerő – amit mi is megtapasztalunk a rendszerváltást követő gazdasági átalakulásban – a multinacionális tőke áramlása és az általa indukált beruházások, piaci pozíciók, fogyasztói és munkaerőpiaci átrendeződések. Az EU néhány államában 280 leányvállalat mintegy 12 millió embert foglalkoztat! Az első 100 leányvállalat a világ termelésének egyharmadát, a világkereskedelem 40 százalékát, a világ iparcikkkereskedelmének pedig 75 százalékát bonyolítja. Ám ezért áldoznak is, mert az OECD-országok a világ kutatásfejlesztési kiadásainak háromnegyedét finanszírozzák.

Az autógyártás a világon évi 40 millió gépkocsit állít elő, ennek zömét 10 multinacionális cég mondhatja magáénak. A jó öreg kontinensen a tradicionális iparral rendelkezők között számon tartott Anglia és Hollandia ipari termelésének 1/3-át ma már multinacionális cégek adják.

EU-szám adatok

Az Európai Unió 1995-ben 15 tagállammal 370 millió lakossal 7 trillió dollárnyi GDP-t állított elő, ami jelezte az USA-nak, hogy az EU-ban méltó vetélytársra talált. Bár nem ide illő, ez elgondolkodtatja mind az „unionistákat” mind az ellenzőket, hogy miért is volt oly nagy egyetértés az iraki háborút illetően az USA és Anglia között. Hisz a piaci versengés, a piacok szerzése, a pozíciók kiakadása egyre inkább érdeke az egykor fényes múlttal s főleg életszínvonalal rendelkező tagállamoknak, mint amilyen Anglia is.

Az európai export kétharmadát már az EU veszi fel (ez nemrég még csak 30 százalékat tett ki). Érdekes piaci tökmozgás figyelhető meg eközben. Amíg az USA a külföldi befektetések 50 százalékát mondhatja magáénak Európában, addig az európai csoportok az USA-ban 60 százalékat! Ez jelzi, Európa felnőtt, és igazi versenytárrá, gazdasági nagyhatalommá vált, s a világ külföldi tőkebefektetéséből már 39 százalékban részesedik, míg az USA csupán 21%-kal! Mondhatni, Dávid kezd Góliát fejére nőni.

Milyen jövő vár ránk?

E költői kérdéshez 2004-ben, amikor tagjai leszünk az EU-nak, azt is tudnunk kell, hogy a meglévő és új tagállamok közé soha nem látott szintkülönbség tornyosul. Ennek lebontása nem lesz könnyű feladat, különösen akkor nem, ha tudjuk, hogy a fejlesztési és kohéziós alapok, a mezőgazdaság támogatottsága kisebb mértékű, mint volt a hetvenes vagy akár csak a nyolcvanas években.

S a szám adatokból még valami kikövetkeztethető. A belterjes fejlődésnek az egységes piaci nyitással vége szakad 2004-ben. Legyen az akár egészségmegőrző „iparág”, gyógyturizmus, szállodaipar, vagy egyszerűen csak családi kisvállalkozás. A piaci versengés léptékei kiváltoznak. Ha rugalmasan és gyorsan tudunk ehhez alkalmazkodni, akkor a gazdasági, vám- és monetáris politikának köszönhetően megőrizhető, sőt javítható előnyünk. Ha nem, akkor, de gondolom a választ, mindenki tudja. Ám ezt nem riogtatásnak szánjuk. Vagyis az alternatíva az, hogy a követés sikeréhez az unió és mi magyarok megfelelő feltételeket tudunk-e teremteni? E kérdéskörben két térséget szoktak említeni. Az ázsiai kistigrisek, és Írország példáját. Hozzánk érhetően Írország példája áll közelebb. Kreativitás, identitás és térségi

tranzitjellegünkéből fakadóan is. Közben nem árt odafigyelni az új tagjelöltek azon megnyilatkozásaira sem, akik már most módfelett érdekes megnyilatkozásaikkal hívják fel magukra a figyelmet. (Lengyel mezőgazdasági tárgyalás sikere, a Visegrádi Országok cseh minősítése, bizonyos velünk együtt taggá váló országokban a kollektív bűnösség elvének máig érvényes megléte, stb).

A siker azonban – bármennyire is közhely – tőlünk is függ. S tegyük hozzá, az EU-pozíciókon túl a világpolitikai és világgazdasági helyzet alakulásától is! Hisz 2004-től már nem arról beszélünk, hogy begyűrűzik vagy nem a gazdasági helyzetet, hanem arról, hogy gazdaságpolitikánk, pénzügypolitikánk mennyire kecseskedő a külföldi befektetőknek, és sikerül-e nagyobb törés nélkül az EU-konformitás jegyében átlépnünk abba a világba, amelyhez geopolitikailag, kulturálisan több mint ezer éve tartozunk.

– bodorkós –

ISPA után Kohéziós Alap

Az EU kapcsán új kifejezéseket kellett megtanulnunk. Mire elsajátítottuk az egyiket, jött egy következő. Ilyen az eddigi környezetvédelmi pályázati alap, az ISPA. A csatlakozásig még negyvennégy millió forintot költhet el az ország sikeres pályázati projektekre. E pályázatok megírása roppant bonyolult, s nem árt, ha már most edződünk e csöppet sem bürokráciamentes anyagokhoz. Nem véletlen, hogy a szomszédos Ausztriának is sok fejtörést okoztak a csatlakozást követő időszakban a pályázatok elkészítései.

A csatlakozást követően megszűnik az ISPA, felváltja az úgynevezett Kohéziós Alap, amelyből 2006-ig Magyarország 480 millió eurót hívhat le környezetvédelmi célokra.

Igen fontos, hogy a gyorsaság, a rugalmasság mellett a pályázati technikák elsajátítását megtanuljuk. A tanulásra is jó volt az ISPA, az ott szerzett tapasztalatokat majd a Kohéziós Alap pályázatoknál lehet kamatoztatni. Akik nem szereztek kellő jártasságot e technika elsajátításában, azoknak még szűk egy év áll rendelkezésükre, hogy ezt megtegyék. Ugyanis a környezetvédelem, az infrastruktúra, a közlekedés feltételeinek javítására eddig soha nem látott lehetőségek kínálkoznak.

Ecce Homo

Jeruzsálem hallgat. Hallgatnak a falak, a Via Dolorosa, bár nagypénteken megélenkült az utca, ám más égtájak felé fordult a világ. Csendes felejtés vett erőt az embereken. Vagy inkább helyesebb, ha emberiséget írok. Megmagyarázhatatlan csend ez. Emlékszem, miként terveztük még 1989-ben, hogy egyszer elzarándokolunk oda, ahol Krisztust „utolsó” útján végigvonszolták a pribékek. Mert pribékek minden korban vannak. Kik tettel, kik szóval, kik elhallgatással ölnek. Esélyt sem adva még a végső tusára sem. Egyszerűen döntenek. Rólad, rólunk, s mindenkiről, aki csak útjukban áll. A világ már csak ilyen. Próbáljuk megváltani, ám nem hagyja magát. Nekünk halandóknak legalábbis nem.

Emlékszem, mint lélegzett fel akkor, '89 tavaszán egy ország. A terek, az utcák, a templomok és templomterek megteltek emberekkel. Húsvét volt. Remény költözött a szívekbe, ragyogás ült ki az arcokra. Emlékszem, mint gyűltek a perselyben a bankók, halomra a zizegő hálaforintok. A tekintetből látszott, érezhető volt, most egészen más kezdődik. S valóban. Egészen más kezdődött. S lettek a csillogó tekintetek egyre fakóbbak, a hálabankók zizegése helyett csak ércgarasok csengése jelezte a kiúttalanság növekedését, s a tereken egyre szaporodó koldulók hada.

S megint új időszámítás kezdődött, megint új fohászok közt lépdeltünk, keltünk hajnalban, hogy előre vigyük a család szekerét, az országét, s magának a létnek adjunk a napi munkával értelmet. Most fesztelen rezignációban örültünk. Húsvét volt, micsoda Húsvét! Feltámadás előtti ünnep volt. Az áldozatok oltárra feszült kínjai kiültek a tekintetekre. Bűnbánat és bűnbocsánat egyszerre volt jelen. Vegyes érzelmekkel készültünk a feltámadásra. A hit, a jövőbe vetett hit, a cselekvő hétköznapok hite, amely erőt adott. Mintha előlről kezdődne minden. Jeruzsálem helyett új városba lépett be a megváltó jövő reményében tíz földi koldus. Tíz zarándok vándor, hogy megtisztult, boldogabb jövőt reméljen a történelmi viharokban annyiszor reményvesztett nemzet. Hogy Trianon feloldódjon e 21. századi feltámadásnapon, amely Húsvét előtt pár nappal történt, Athénban. Kisebbsajta csoda volt ez. S hogy csodaként emlékezik majd rá késő korok generációja is, az ma még beláthatatlan jövőként tornyosul fölénk.

Ecce Homo. Íme az ember, amely megint lát egy parányi reménysugarat, hangzatos szónoklatok, tűzijáték petárdák és szópufogatások helyett. Ez a Húsvét erről (is) szólt. Európáról, benne rólunk, velünk, amely reményeink szerint hosszú ideig elképzelhetetlen lesz nélkülünk.

– sok –

Profiltisztítás, megújult üzletek

Vasvár és Vidéke Általános Fogyasztási és Értékesítési Szövetkezet
9800 Vasvár, Március 15. tér 1. • Tel.: 94/573-310

A Vasvár és Vidéke ÁFÉSZ a Hegyhát szívében és a környező 19 településen van jelen üzlethálózatával. Hajdan a felvásárlás, a vendéglátó egységek működtetése, a napi élelmiszercikkkel való ellátás, iparcikk kiskereskedelem, Vasváron a bútorbolt, vas-műszaki áruház, ruházati üzlet jelentette a szolgáltatásban a fő tevékenységet. E tevékenységekörök bizonyos fajtái jövedelemkiegészítést jelentettek az itt élőknek. A rendszerváltást követő

megváltozott gazdasági helyzetben új piaci kihívásokkal kellett megbirkózni.

Miként sikerült ez, milyen gazdasági átalakuláson és profiltisztításon ment át a Vasvár és Vidéke ÁFÉSZ, erről tájékoztatta lapunkat az áfész elnöke, Sipos-Tompa János.

A lakosság napi élelmiszer ellátásában ma is vezető szerepet töltünk be, s biztosítjuk Vasváron és a környező kistelepüléseken élők élelmiszer ellátását. 34 üzlettel vannak jelen a piacon. E tevékenységben a napi élelmiszerkereskedelem dominál. A '90-es évek elejétől számos piaci kihívásnak kellett megfelelni, a szövetkezetet illeszteni kellett az átalakult magyar gazdasági környezetbe. Ez nem volt könnyű – emlékezik azokra az időkre a szövetkezet elnöke. Gazdasági, politikai elvárások keresztüztüzében zajlott a gazdasági átalakulás. A versenyszférában bizony nehéz volt talpon maradni. Elsősorban a multinacionális cégek megjelenése jelentette a legnagyobb kihívást.

Bizonyos idő elteltével láthatóvá vált, hogy mi elsősorban a napi élelmiszer-ellátás-

ban tarthatjuk meg pozícióinkat, s erre mutatkozik kereslet. A mamutcégek e szőtt feladatra nem vállalkoztak. Az átalakulásban nyilván tökeszegénynek számítottunk hozzájuk képest, ezért egyetlen járható út maradt országosan. A kezdetben meglévő ÁFEOSZ érdekvédelmi képviselői átalakulásával létrejött az országos hálózat, a COOP üzletlánc, amely nagy tételben tudott az ÁFÉSZ-eknek élelmiszert kínálni kedvező piaci áron. Ha ez nem jön létre, alulmaradunk ebben a könyörtelen piaci versengésben. Így azonban az integrációval sikerült a – piaci nyelven fogalmazva – pénzpiaci koncentrációt is megteremteni.

Átalakult tevékenységi kör

A gazdálkodás régi struktúráját is át kellett gondolni. A termelés-felvásárlás, a kisebb ipari tevékenység, a feldolgozó ipar az új gazdasági környezetben visszaszorult. Az elején ez bizony komoly gondokat okozott a tagság körében. Hisz ez a tevékenységi forma az embereknek kiegészítő bevételt biztosított, ami ezáltal elmaradt. Ám látható volt, hogy csak a koncentrált termelés, a minőség garantált biztosítása lehet versenyképes.

Ma már a falvak lakossága is a jó és fizetőképes munkahelyet igényli. Alig hihető, de napjainkban alig győzzük e kistelepülések lakóit friss zöldséggel ellátni. Ennyire átrendeződtött a gazdasági struktúra.

Vendéglátó egységek

Mondhatni hajdan volt a kocsma és a melegkonyhás egységek, ahol naponta sok száz adag ételt főztek. Ez mára teljesen eltűnt. A vendéglátó egységek zömét már a rendszerváltás előtt is gebinbe adtuk ki, ám napjainkra ezekből szinte semmi nem maradt meg. A vendéglátó egységek-ből, melegkonyhás egységekből származó bevétel volumene is csak töredéke egy nagyvárosinak. Ezeket az egységeinket részben eladtuk itt Vasváron is, vagy bérbe adtuk. Ám a bérleti díjból származó bevétel alig haladja meg évi bevételünk 1 százalékát. A Vasvár és Vidéke ÁFÉSZ tavaly 1,1 milliárd forint bruttó bevételt köny-

velhetett el, így abban ez a bérleti tétel csupán 10–15 millió forint. A bevételből a bolti kiskereskedelem 96–97 százalékkal részesedik, ennek 60–70 százalékát a napi friss termékkel való ellátás teszi ki.

Tendenciák

Ez a tendencia már '96-'97-től látszott, s ez határozta meg jövőnket, a szükséges gazdasági átalakulás lépéseit is. A multinacionális cégek a vidéki ember eseti vásárlásait fedik le, a friss tejet, hentesárut, kenyeret viszont mi visszük.

A tendenciák közül egy negatívum: a vendéglátóipari egységekre egyszerűen nem volt kereslet. Ezért Vasváron négyet bérbe adtunk, kettőt pedig, a Gersei úti és a Vasúti vendéglőt eladtuk.

Fejlesztések, új üzletek

A fejlesztések irányát is ezek a tendenciák jelölték ki. Ám az élelmiszer forgalmazásához szükséges korszerű hűtőrendszerek beszerzése nagyon költséges befektetés. Viszont a szigorú élelmiszer-árusítási szabványok, követelmények, ÁNTSZ-elvárások teljesítése csak így volt lehetséges, ami sok odafigyelést, még több tőkét igényelt.

Boltok átalakítása, korszerűsítése

A jogszabályi követelményeknek csak korszerű hűtőberendezésekkel, a jövő évtizedek elvárásait is tükröző igényes üzlettel lehet

megfelelni. Ennek szellemében történt meg boltjaink átalakítása is. 2002-ben Vasváron a Maxi Coop üzletet alakítottuk ki, és a Petőfi utcai boltot újítottuk fel, idén pedig a Gersei

úti bolt következett, ahol a friss termékszolgáltatás feltételeit kellett megteremteni. Vidéken pedig Csehimindszenten létesítettünk egy 250 négyzetméteres üzletet, amelyet a kihatálatlanul álló egykori melegkonyhas egységből alakítottunk ki. E két év fejlesztéseire 80 millió forintot áldozott a cég.

Növekvő árbevétel

A piaci, a gazdasági tendenciák jól nyomon követhetőek a Vasvár és Vidéke Áfész életében is. Árbevételük a '90-es évek elején bruttó évi 650–700 millió forint volt, az évtized közepére ez 800–850 millióra nőtt, majd '95 után napjainkban már 1,1 milliárd forint bruttó árbevétel regisztrálhattak. S hogy a térségi és helyi igényeket még korszerűbb módon tudják kielégíteni, ezért a veszteséges üzleteket, mint amilyen az iparcikk tevékenység is, eladta a bérbeadott szövetkezet. Az országos összefogás mára soha nem látott eredményt hozott. A COOP üzletlánc élelmiszer-beszerzés terén maga mögé utasította még a Metro üzletláncot is! Vagyis versenyképes ez a kiváló beszerzési feltételt garantáló hálózat. A szolgáltatást 89 alkalmazottal végzik, ez a létszám a '90-es évek elején, a profiltisztítás előtt még 170 volt.

Megújult városkép

A szövetkezet felismerte, hogy ami jó a városnak, az üzletileg jó az áfésznek is – mondja az elnök úr. Ezért mi is felújítottuk a Március 15. téren lévő épületeinket, üzleteink homlokzatát. Jövőre a tetőzete is megújul a központi épületnek. Ezzel párhuzamosan a régi tejboltból virágboltot alakítottunk ki, a régi csemegeben pedig könyves bolt, és ruházati butik nyílt. Csak a zöldségbolt vár felújításra.

No és az örök dilemma: Mi lesz a Zöldfával? Nos, jelenleg a város vezetésével együtt vállalkozók bevonásával azon fáradozunk, hogy erre is megoldást találjunk. Óriási hiány, hogy nem rendelkezik terasszal, ami ma már alapkövetelmény. Fontosnak tartom megjegyezni – mondja az elnök úr –, hogy az egész Zöldfa-ügy csak akkor ér valamit, ha a városban jól működő egységeket ezen érterem „feltámasztása” érdekében nem tesszük tönkre.

Az uniótól előnyöket remélnek

A másik dilemma, mi lesz az EU-ban. Én optimista vagyok, azt várom, hogy valóban jobb színvonalú legyen a szolgáltatás, a miénk is, és növekedjen a vásárlóerő, aminek alapfeltétele, hogy mindenki jobban keressen. Inkább lehetőséget, mint nehézséget látok ebben. Az Európai Unió összességében jó mozzogatómotor lehet. Ám ahhoz, hogy helyben jól érezzük magunkat, ahhoz kell a város és szolgáltatásainak fejlesztése és a civil szféra léte és támogatása is. Utóbbira éves szinten 1 millió forintot áldozunk.

PR – SOK

Díjnyertes rajzoló

A szombathelyi Gyermekek Háza 13. alkalommal hirdetett pályázatot kreatív gyermekeknek a Föld napja alkalmából.

Közel 700 munkát küldtek be a rajzos kedvű alkotók, s a zsűrinek bizony nem volt könnyű dolga. A nagyszámú pályamunka egyharmadát állították ki, közülük 25-en díjazásban részesültek. A vasvári Kardos László Általános Iskolából ketten értek el szép eredményt. A fődíjat az 1.b osztályos Zágorhidi Czigány Ábel hozhatta el, a 6.b-s Pölöskei Kitti pedig díjazott lett.

Önkormányzati ülés – előzetes –

A képviselő-testület május 8-án, csütörtökön 16 órakor tartja következő ülését, amelyen beszámolót hallgatnak meg a bölcsődei nevelés helyzetéről, egyben elfogadja a testület a ciklus idejére szóló programját. Módosításra kerül a Hegyhát Jóléti Szolgálat Alapítvány okirata is. Az alapellátás központi ügyeleti rendszerének fejlesztésére pályázatot ad be a város, s napirendre tűzték a Vérmező utcai lakótelkek közművesítésének kérdését is.

A város szívének tekintik a fiatalok és szociálisan rászorultak lakáshoz jutását. Ezúttal költségalapon meghatározott lakbérű önkormányzati lakás bérbeadásáról döntenek, valamint szociális jelleggel történő lakás bérbeadásáról is.

A képviselőket tájékoztatja Németh Zsolt polgármester, aki az idősök otthona beruházással kapcsolatos helyzetét ismerteti.

VASVÁR
Közársaság tér 2.

ÜVEGEZÉS, KÉPKERETEZÉS

Változatlan tevékenységi körrel, kibővített, tágas műhellyel várjuk megrendelőinket.

Iván Gábor – üveges és képkeretező

Brigitta Divat

- Férfi, női divatárú • Táská
 - Bizsu, illatszer és kiegészítők nagy választékban
- Hetente változó árukészlettel!

CIPŐBOLT

- Férfi, női és gyermek cipők nagy választékban, már a nyári kollekcio árukinálatával
- Gyógycipők, gyógypapucsok
- Formatervezett külső, egészséges viselet
- Zokni, alsónemű nagy választékban.
- Mindez egy helyen!!!

Néhány nap Erdélyben

2003. nagyhét csütörtök éjjel 10.30. A kései időpont ellenére néhány kisgyermek gyülekezik a Fő téren csomagokkal. Úti céljuk egy erdélyi kis település, Erdőszentgyörgy. (Celldömölk testvérvárosa). A már majdnem város nagy ünnepére, Szent György napjára hívták meg vendégeiket, kulturális csoportokat az ott élők.

Reggel 8.30-kor Ártándnál átléptük a határt, s egyben úgy éreztük, hogy néhány évvel vissza is forgattuk az idő kerekét. Az utak minősége ill. „minősíthetatlensége” azt eredményezte, hogy a km-óra nem nagyon ment 50 fölé.

Az első állomásunk Kőrösfő volt. Rövid körülmények után folytattuk utunkat Kolozsvár felé. A sajátos útlezárásokon végre átverekedtük magunkat, s egy román rendőr által megrövidítve meg is láthattuk a híres Mátyás szobrot és a király szülőházát. Ennek ellenére ekkor már éreztük, hogy szívesen lennénk az út végén. Ez lassan be is következett itthoni idő szerint este 7 órakor.

Vigaszunk lehetett, hogy a minket fogadó családok du. 3 óra óta várták megérkezésünket. Nagy szeretettel fogadták a 45 főnyi celldömölki néptáncosokat, a sárvári zenészeket, a jánosházi, vasvári, celli rockysokat. Minden család szeretett volna „valakit kapni”. Úgyhogy a végén egymástól kérték el a meghívottakat. Az „elosztás” után ki-ki ment a maga családjához.

Másnap de. 11 órakor az iskolává alakított Rédey-kastélyban ünnepélyesen megnyitották a rendezvényt a település polgármestere, alpolgármestere, a 7 felekezet papjai. Rajtuk kívül voltak francia, svájci, bajai vendégek is.

Ezt követően kirándulni indult csapatunk. Elsőként a parajdi sóbányába tartottunk. Lenyűgöző látvány volt a hatalmas méreteivel, a mélyben lévő játszótérével, a „kapolnájával”. Só nélkül senki nem távozott. Szovátán a sós vízű Medve-tó partján sétáltunk egy kicsit. Korondon aztán aki akart lejért is, forintért is vásárolhatott székely kalapot, korondi cserép edényeket, szebbnél szebb terítőket, fonott

kosarakat. Találkoztunk „Zolival”, a legkedvesebb áruossal, aki a sofőr ismerőse lévén meginvitált bennünket a házába. Hangzatos szónoklata után minden portékáját olcsóbban kínálta nekünk. Hazafelé tartva a táj szépségében gyönyörködtünk. Vendéglátóink már vacsorával vártak bennünket. Jellegzetes ételeket is felsorokoztattak a tiszteletünkre. Volt töltött káposzta, „mics” (disznó- és bányahúsból készült sajtos húsétel), bányásült (húsvéti étel), puliszka, vinetta (padlizsánból készült krém), halva (napraforgóból készült édesség), rahát (zselészerű édesség)...

Este mindenki készülődött a „kosorasbálba” (nálunk batusbál). A háziak sütöttek, főztek, majd kosárba rakták a finomságokat, s úgy indultunk a mulatságba. (Zsűrizték is, hogy ki milyen szép kosarakat tudott összeállítani.)

A mi báljainktól csak annyiban különbözött, hogy mezősegi és Küküllő menti népzene is szólt. (A házak nagy része a Kis-Küküllő partjára épült.) Nagy sikert aratott a sárvári népi zenekar és a celldömölki Ipsics Péter által vezetett felnőtt néptáncos csoport is. Reggelig szólt a nóta. Gyermekaink egy része is vígan ropta a táncot, csak úgy, mint Feri bácsi, a sofőrünk is.

Néhány óra alvás után a családok segítségével (mivel buszunk az útviszonyok miatt nem tudott oda felmenni) megnéztük azt a volt települést, ami teljesen víz alatt van. Csak a

templom tornya látszik ki. „A tó fenekén Bözödújfalun nyugszik. 180 házában volt lakói szétszórva a nagyvilágban ma is siratják. A diktatúra gonosz végrehajtói lerombolták és elárasztották, ezzel egy egyedülálló történelmi, vallási közösséget szüntettek meg, melyben különböző nemzetiségű és felekezetű csa-

ládok éltek együtt évszázadokon át egymást tisztelve és szeretve. Példás békességben a katolikus, unitárius, görög katolikus és a székely szombatosok fohászai örökre elnémultak. Legyen e hely a vallásbéke helye és szimbóluma.” Ez állt a Sükösd Árpád által 1995-ben állított emléktáblán.

Ebéd után indultunk a nagy műsorra. Itt léptek színpadra a celldömölki néptáncosok a sárvári zenekarral és Koszogovics Norbert által vezetett rockys csapat. Köztük a vasvári Sőre Balázs, Sinkó Noémi, Sőre Szabolcs, Huszár Bianka, Horváth Bence, Németh Zsófia és Sejber Martin. Az óriási siker után vacsora és készülődés az útra.

A tűzijáték után (először volt ott ilyen) 10 órakor indulásra készen állt a „kis csapat”. Vendéglátóink – kik lelkileg nagyon gazdagok – azzal engedtek el bennünket, hogy oda bármikor mehetünk. Címeiket cseréltünk, és amíg a buszt látták, integettek.

A buszban aztán megrohantak a gondolatok. Az erdőszentgyörgyi emberek vendégszeretetéről, kedvességükről, az átlagember 10–15 ezer forintnak megfelelő fizetéséről, ennek ellenére a bőséges ebédekről, vacsorákról, az általuk fizetett sóbányai belépőkről, a 10 ezer forintnyi havi gázszámláikról, a szinte velünk azonos élelmiszer árairól, a „fennyőgázás”-ról (húsvéti népszokás, a fiúk lányoknak /aki még nem konfirmált/ viszik a feldíszített ágat, s másnap odamennek locsolni.) Arról a szokásról, hogy ha a lakásban nem tartózkodik senki, a nem kulcsra zárt ajtónak támasztanak egy seprűt kívülről, ezzel jelezve, hogy nem tartózkodnak otthon a

lakók. A pakulárokról (juhokat őrző pásztor)...

Köszönjük az erdőszentgyörgyi embereknek, s én személy szerint vendéglátóimnak Páll Sándornak és kedves családjának. Reméljük, hogy egyszer majd mi is vendégül láthatjuk őket.

Sejberné Szabó Marian

Családok vasárnapja

Egy délutáni sétánk alkalmával 18 hónapos kislányunk: „nyuszik! tojások!” kiáltására lettem figyelmes. A kirakat üvegét böngészve meg is találtam a Művelődési Ház húsvétváró programjának a fenti címmel, s benne sok érdekesnek ígérkező foglalkozással. Gondoltam, ezt a mi kis családuknak is látni kell.

Talán túl sokat is beszéltünk a húsvétról és a vasárnapi napról, hisz a várva várt apuka hazaérkezésekor ő csak ennyit rikkantott: megyünk a kultúrba, ott a nyuszi! Apuka beleegyező bólogatása után úgy láttam, végre egy szép közös délutánt tölthetünk együtt, mely mindhármunkat kiözöklent majd a hétköznapokból. Elérkezett hát a vasárnap délután.

Elsőszüzlött boldogságunk és jómagam teljes készenlétben álltunk a szoba ajtajában, csak hogy hosszadalmas készülődésünk ideje alatt apuka elszenderedett a mamánál fogyasztott finom ebéd ízkavalkádjának hatására. Elfelejtve az „idilli képet” kiosontunk a lakásból, s célba vettük a Művelődési Házat. (Utólag visszagondolva, apukával is jót tettünk, hisz kevés idő kínálkozik a heti fáradtság kipihenésére a mi kis csörfikénk mellett. Júliánk egész úton: „a nyuszi ajándékot hoz” – mondatot ismételtette. Bevallom, gyalogosan jóval a szintidőn belül teljesítettük a távot. Mindketten gyerekes izgalommal léptük át a küszöböt. A teremből kihallatszó zajok hatására a kislányunk még anyukát is a bejáratnál felejtette. A terembe érve azt sem tudta, merre szaladjon, na de én sem! A számtalan foglalkozáshoz pici volt ő még (tojásfestés, üvegmatrica festés, koszorúkészítés és még sorolhatnám), de a látvány – a sok feldíszített barakaág – kárpótolta őt mindenért. Gondoltam megkönnyíthetné a

helyzetem, ha mindketten egy irányba haladnánk, így míg apuka az igazak álmát aludta, kénytelen voltam asztaltól asztalig „cipelve” megmutatni neki a különféle értékes és egyedi ötleteket a húsvétvárás küszöbén. Megnéztük a tojásfűvés-díszítés fortélyait, láttuk, ahogy puffasztott kukoricapehelyből koszorút fontak, megtapogattunk egy teli váza, fából faragott virágot s más remekműveket. Ezenkívül elcsajátítottuk az üvegmatrica festés technikáját, valamint megkukucsáltuk, hogyan lehet virágot ragasztani fából. Szinte minden asztalnál megkínáltak bennünket ügyes kezű asszonyok kalácsaiból, süteményeiből, sőt még kakaós babbal töltött finomságot is uzsonnáztunk. Az ünnepi beszéd alatt pedig megtekintettük Kovács Géza sepsiszentgyörgyi szobrász kiállítását a külső folyosón. Örökmozgó Júliánk energiataralékai láthatóan lecsökkentek a színes ingerkavalkád hatására, így egy a termet jól belátható ülőhelyet választottunk „szomjoltás” céljából. Őszintén szólva nekem is jól esett az a pár pernyi pihenés, mialatt az asztalok körül legyeskedő, boldog és kíváncsi gyermekarcok ragyogását figyeltem.

Egyszer csak a szomszéd asztalnál egy inetegető nénire lettünk figyelmesek, aki egy papírdoboz felé mutogatott. Júliánk hangos: „Igazi nyuszi” kiáltással adta hírül, s pár pillanat alatt a nyuszi és leányunkat szinte beborította a gyermekesereg. Úgy fél öt körül a színes délután végképp kifejtette hatását, melyet a „felvegyelek” kérlelő szócska jelzett. Gondoltam, itt az idő, indulni kell haza, hogy apuval is megosszuk a sok szép élményt. Ezúttal szeretném megköszönni a Művelődési Ház dolgozóinak és a foglalkozások ügyes kezű vezetőinek a sok színes programot és a hasznos időtöltés lehetőségét.

Köszönettel. Kapornakiné Mozsár Anikónak, valamint a foglalkozásokat vezetőknél, Kovács Szilveszternének (fafaragás), Flór Piroskának (tojásfestés), Némethné Talabér Juditnak és Németh Mónikának (üvegfestés), Németh Jánosnénak, Varga Ferencnénak (kalácsfonás) és a Kardos László Általános Iskola tanulóinak.

Diáktalálkozó

Április 6–12-én rendezte meg a Nyugat-Magyarországi Egyetem Erdőmérnöki Karának Hallgatói Önkormányzata a X. Kárpát-medencei Magyar Erdészdiák Találkozó és Tanulmányutat. A tizenkét erdélyi és tizennyolc soproni hallgató idén Vas és Somogy megyét tűzte ki úti célul. Három napot vendégeskedtek a Szombathelyi Erdészeti Rt. Igazgatóságainál, sorban a Kőszegi-hegységet, az Őrséget, a Farkas-erdőt, majd a Jeli-arborétumot látogatták meg. A második napon az Őrségi Nemzeti Park is vendégül látta a diákokat. Csütörtök reggel utaztak tovább Somogyba, ahol szintén három tartalmas és hasznos napot töltöttek el.

Művelődési Ház hírei

Május 16-án (pénteken) 18 órakor Népművészeti Kiállítás nyílik. Közreműködnek a Kenderke

Néptáncsoport tagjai. A megnyitón a belépés ingyenes! Más napokon a belépő: 100 Ft

Május 17–18-án kerül megrendezésre az Országos Vass Lajos Népzenei verseny regionális válogatója. A belépés ingyenes.

Május 23-án 19 órakor Özvegyek koncert a piceklubban. A zenekar Alice Cooper és saját számokat játszik, drog megelőzési program keretében. Támogatta az ISM.

* * *

Petőfi Filmszínház

Május

4. Kretének, de extrémek
7. Sobri - Betyárfilm
11. Ali G. Indahause
14. Chihiro szellemországban
18. Nemzetbiztonság Bt.
21. Kapj el, ha tudsz
25. Kémkölyök 2
28. A dzsungel könyve 2

Június

1. 8 mérföld

Az előadások szerdánként 18.30-kor, vasárnap 18 órakor kezdődnek! További információ Leskó Istvántól kérhető!

Archaikus szimbólumok

Kovács Géza szobrászművész tárlata

Kovács Géza sepsiszentgyörgyi szobrászművész alkotásai nem ismeretlenek a vasvári közönség előtt. Az erdélyi alkotó 2002-ben a 24. Hegyháti Napok rendezvénysorozaton a legjobb szobrásznak járó díjat vehette át.

A művész Marosvásárhelyen született 1958-ban, s iskoláit a Maros-parti városban és Kolozsvárott végezte.

Mint alkotó túl van a negyedik évtizeden és félszáz egyéni nemzetközi, valamint száz csoportos kiállításon. Az 1987 óta rendszeresen kiállító művész alkotásai ismertek Erdélyben, Magyarországon, de Genfben, Ravennában, Sharjah-ban (Egyesült Arab Emírátság), Stockholmban is jól cseng a sepsiszentgyörgyi születésű szobrászművész, Kovács Géza neve.

Művei a közösségi összetartozást szimbolizálják, az emberi törekvést és kiszolgáltatottságot, de plasztikáinak megformálása rokonságot mutat az erdélyi tájjal, pontosabban az erdők világában gyökerező gombák, amorf formák világával is. Mi kivilálgató szemlélők legalábbis így érezzük.

A szobrok szimbolikája modern és rusztikus, egyszersmind a görög archaizáló szobrászattal, lélekábrázolással és a modern szobrászat nagyjainak – mint amilyen

látán. Vágyakozunk és sóvárgunk. Valami után, s valami sajgó léttől indítva, ami leginkább a kisebbségi létben élők sajátja lehet. Am e munkák gondolatvilága egyáltalán nem belterjes. Örök etikai kategóriákat feszít, tágítva az emberi lélek szabadságának határait. Művei ugyanis ezt súgják-sugallják a néző számára. Az már csak a dolgok überolása, hogy mindez Vasváron, a Folyosó Galéria ódon falai között szinte mellbevágóan él. Harmónia és disszonancia édes-keserű ízét magában hordozva, magában rejtve a katarzis lehetőségét is.

Tán nem túlzott érdeklődés, ha azt mondom, Kovács Géza monumentális szobrok készítésére termett. Hogy vannak-e ilyen alkotásai, nem tudom. De hogy lesznek, abban egészen bizonyos vagyok.

(Felvételünkön balról jobbra: Kovács Géza szobrászművész, Tóth Csaba festőművész, aki a kiállítást a nagyközönségnek ajánlotta és Gergye Rezső igazgató).

– bodorkós –

Szépkorúak fesztiválja a Művelődési Házban

Milyen szép elnevezés! Az idős kor minden pozitívuma benne rejlik, pedig tudható, hogy a nyugdíjas korosztálynak sincs könnyű élete. Sokszor egészségügyi gondok sokaságával él együtt vagy éppen harcol ellenük. Nem beszélve a gazdag és hosszú emberi életúton megélt sok nehézségről, szomorúságról, mely emlékként elő-előtör. A gyerekekért, unokákért, ükunokákért érzett folytonos aggodalom is keserítheti mindennapjaikat...De mégis, a koruk szép. Az életükben való sok történés élettapasztalatba aranyozódott. Bölcsesség és derű van az arcukon. Fiatalokat megsegényítő élet-erővel és optimizmussal kezdik mindennapjaikat, mennek a kiskertbe, főznek a családnak, mennek a mezőre, vigyáznak az unokára, tartják össze hétvégén jó ebéddel, családi melegséggel a szanaszét járó, kirepült, de haza-haza térő egykori fészekaljat. Ők a szépkorúak. Néha megilleti őket is, hogy letegyék a főzőkanalat, a kapát, a varrótűt, és egy kicsit együtt legyenek kortársaikkal, a szépkorúakkal klubokban rendeződve vagy egyénileg, kisebb körökben találkozással. Nagyon sok ilyen aktív klub van országsszerte, és nagyon sok aktív nyugdí-

jas megmozdulás és klub van Vasváron és szűkebb-tágabb térségében is. Május első szombatján a Művelődési Ház és a vasvári Napsugár Nyugdíjas Klub szervezőként invitálta Oszkó, Püspökmolnári, Sorkikápolna, Rábahídvég, Gyórvár, Kismákfa, Lendva, Gersekarát, Vép, Olaszfa nyugdíjasait egy fesztiválra, immár második alkalommal. Vannak klubok, melyek tavaly is elfogadták az invitálást, vannak, akik most először jöttek el Vasvárra, a fesztiválon bemutatkozni és vannak olyanok, akik most kezdik szervezni klubjukat és módszertani, ötletbeli segítséget várnak a tradicionális, már többéves múlttal rendelkező közösségektől. A fesztiválra való jelentkezés feltétele egy vagy több egyéni vagy csoportos produkció bemutatása színjátszás, népdalok, vers- vagy prózamonddás terén. Nagyon sok nevezés érkezett, így nagyon változatos és színes műsort sikerült összeállítani a Művelődési Ház színpadán a szervezőknek. A bemutatókat zsűri bírálta, de minden résztvevő részesült jutalomban, oklevélben, hiszen mindenki a legkiválóbbat adta magából, a szívéből, lelkéből. A több, mint 100 fős szereplőgárda mellett a megjelent közönség

tette valóban fesztivál hangulatúvá, zsbongóvá, teljessé a szépkorúak ünnepét. A megérkezett csoportokat a házigazdák törődése vette körül: Akik még nem látták a megújult, megszüpült Vasvárt, azt felkért, avatott idegenvezető kísértte és vezette körül a városban. Az önkormányzat részéről is köszöntötte a megjelent szépkorúakat az alpolgármester asszony, és a nap izgalmi, színpadi megmérettetései után három csillagos módon állófogadás finom falatjait kóstolgathatták a résztvevők. Az éves rendszerességű eseményt előreláthatólag jövőre is megszervezzük. Remélhetőleg ott a most még csírájában lévő klubok is bemutatkoznak, már megerősödve, illetve ahogy idén, úgy később is még inkább bővül a meghívottak, a fesztiválra érkező, jelentkező nyugdíjas klubok száma és köre. Tervben van egy kiadvány létrehozása is, mely a fesztivál és hasonló tematikájú vasvári rendezvények mellett a különböző, idős korúaknak kiírt irodalmi, kézműves pályázatok munkáit, verseit, írásait és fotók segítségével kézműves alkotásait gyűjti össze egy kötetben évkönyv formájában.

– pam –

A TELEHÁZ HÍREI

9800 Vasvár, Árpád tér 8. • Tel./Fax.: 94/573 045
E-mail: hegyhat@elender.hu

Szolgáltatásaink

- Számítógép, irodatechnika használat
- Fax
- Fénymásolás
- Internet hétköznap 8 Ft/perc, hétvégén és 18 óra után 6 Ft/perc
- Terembérlés hálózati játékokra, közösségi programokra, üzleti bemutatókra, vásárokra
- Tanácsadás vállalkozóknak, munkanélkülieknek.

Nyitva tartás:

Hétfő:	13.00–18.00
Kedd:	13.00–18.00
Szerda:	9.00–12.00 és 13.00–17.00
Csütörtök:	9.00–12.00 és 13.00–17.00
Péntek:	13.00–19.00
Szombat:	14.00–18.00

Tanfolyamok

Nyelvtanfolyamok

Továbbra is várjuk a jelentkezéseket német és angol nyelvből kezdő és haladó szintre. A 80 órás tanfolyamokat 2x40 órás modulban kínáljuk résztvevőinknek. A tanfolyamokat tehetséges, felsőfokú nyelvvizsgával rendelkező diákok tartják, így tudjuk az árakat is kedvező szinten tartani. A tanfolyamok ára egységesen 25.000 Ft, mely összeget 2 részletben lehet befizetni.

Jelenleg 2 kezdő angol tanfolyam és egy kezdő német tanfolyam indult már el, de várjuk a következő csoportok tagjait is.

Számítástechnika tanfolyam

Számítástechnikai tanfolyamot hirdetünk kezdők és ismereteiket felfrissíteni szándékozók számára. Az órák és napok beosztásai a csoport igényeihez illeszkednek.

A tanfolyam 80 órás, szövegszerkesztői, táblázatkezelői, irodai munkához szükséges és internetes ismereteket taglaló tananyag elsajátítását teszi lehetővé.

A tanfolyam költségei: Munkanélkülieknek és kismamáknak 20.000 Ft-ba, teljes időben dolgozók részére 25.000 Ft-ba kerül a képzés. A tanfolyami díj több részletben is befizethető és bizonyos hányada az adóból év végén leírható. Speciális igényekhez is tudunk igazodni. Tehát ha olyan csoportba szeretnének járni, ahol mindenkinek önálló számítógépe van és még személyre szabottabb oktatásra van szüksége, akkor öt fős csoportok indítására van módunk, ennek tanfolyami ára szintén 80 órás kurzusra 35.000 Ft, mely összeg szintén több részletben fizethető be. Érdeklődni és jelentkezni az 573-150-es telefonon Papp Juditnál lehet.

KÖZÉPFOKÚ NYELVVIZSGA ELŐKÉSZÍTÉS ESZPERANTÓBÓL!

60 órában, hetente egy alkalommal 4 órában eszperanto nyelvtanfolyamot szervezünk, melynek végén nyelvvizsgára nyílik lehetőség középfolon. A tanfolyam költsége 20.000 Ft. Jelentkezéseket a Teleházban várunk.

Kismama klub

Várjuk a klubba a mamákat és babákat, hogy a mindennapi gondokhoz-örömhöz, gyermekneveléssel kapcsolatos kérdések megbeszéléséhez szakembereket, illetve egymás tanácsát meghallgathassák és tudásukat bővíthessék.

Májusi klubfoglalkozások

- május 7. 10.00 óra: Termékbemutató és szaktanácsadás a kicsik bőrápolásával kapcsolatban.

- május 21. 10.00 óra: Kötetlen klubtalálkozó, szabadon választott témákkal

Rehabilitációs klubtalálkozó

Május 9-én, pénteken 13.45–15.45-ig csökkent munkaképességűek számára szervezett klub formájú találkozó tanácsadással, beszélgetéssel, információcserével.

Munkaerő piaci információs szolgálat

A Teleházba várjuk az állásváltókat, munkanélkülieket, hogy információinkkal, internetes adatbázissal segíthessük a nehéz helyzetben lévőket elhelyezkedésükben.

Hegyháti teleháló

„Hegyháti teleháló” elnevezésű új szolgáltatásunk a Teleházban megváltozott munkaképességűek számára. Rózás Miklósné rehabilitációs munkatárs közreműködésével. A program a speciális szükségletű, megváltozott munkaképességű személyek életminőségének javítását tűzte ki célul illetve elhelyezkedési esélyeiket szeretné növelni. Fogadónapok: május 12-én és 26-án hétfőn 10.00–14.00 óráig a Teleházban.

Keresünk...

... Polgári Szolgálatosokat. Várjuk azoknak a fiatal fiúknak a jelentkezését, akik katonai szolgálatuk idejét polgári szolgálatosként szeretnék letölteni. Nevüket adatbázisunkba gyűjtjük és amennyiben igény van szolgálatukra, koordináljuk az egyes intézményekkel, szervezetekkel felvételüket. Elsősorban számítástechnikai ismeretekkel bíró fiúkat várunk, de más szakmával rendelkezőket is szívesen látjuk. Jelentkezéseket az 573-150-es

telefonszámon vagy személyesen várunk a Teleházban.

... Várjuk bármely nyelvtudással bíró diákok jelentkezését. Középfokú és felsőfokú intézményben tanulóakra egyaránt számítunk fordításhoz, tolmácsoláshoz, nyelvtanításhoz, korrepetáláshoz. A jelentkezőket adatbázisunkban rögzítjük és koordináljuk a beérkező igények szerint munkájukat.

... Várjuk olyan, 18 éves kort betöltött fiatalok jelentkezését, akik számítástechnikai ismeretekkel rendelkeznek és a Teleház esti-éjszakai ügyeleti rendjébe bekapcsolódnának. Megbízható munkavégzést várunk, „fizetés-gül” játékok, teleházi szolgáltatások ingyenes használatát adjuk.

... Alბérletet kiadókat keresünk, hogy információs bázisunkba rögzíthessük a lakhatási lehetőséget és igény esetén segíthessünk lakást kiadókat és lakást keresőket.

Diabetes klub

Tavaszi délután találkoztuk ismét betegársainkkal, a napsütés kicsalogatott minket otthonainkból, hogy megint hasznosan tölthessünk el pár órát.

Dr. Kránitz Zsuzsanna meghívására eljött hozzánk dr. Szabó Tibor Főorvos Úr, aki a Megyei Egészségbiztosítási Pénztár Osztályvezető főorvosa. Elmondta, hogy eredetileg csecsemő- és gyermekgyógyász volt, üzemorként is dolgozott, majd a Társadalombiztosítási Igazgatóság főorvosa lett.

Beszélt a Johan Béla nemzeti egészségmegőrző programról is, ami célul tűzi ki a lakosság egészségi állapotának javítását, a népbetegségek csökkentését és a halálzási mutatók javítását is. 1990 óta csökkent Magyarország lakosságának száma, a fejlett nyugati országokban az átlag életkor jóval magasabb, mint nálunk.

Hallottunk a daganatos megbetegedésekről, a nők körében gyakori emlőrákról, méhnyakrákról, a férfiak prosztata rákjáról. Ezek a betegségek a szűrővizsgálatokkal idejében kiszűrhetők, gyógyíthatók. Ezért különösen fontos a szűrővizsgálaton való megjelenés.

Beszélgettünk a diabetesről is, a különböző megjelenési formáiról, kezeléséről.

Sok kérdés hangzott el a diabetesrel kapcsolatos társadalombiztosítási támogatásokról is. Többen érdeklődtek arról, hogy a vércukormérő készülék miért csak az inzulinos betegek részére ingyenes, a többi cukorbeteg számára is szükséges lenne a műszer kedvezményes vásárlásának lehetővé tétele, mert fontos az önellenőrzés, a diéta pontos betartása és a rendszeres mozgás.

Sokáig tudtunk volna még beszélgetni, de közben beesteledett, és búcsúnunk kellett. Megköszöntük dr. Szabó Tibor főorvos tájékoztatását, aki ígéretet tett, hogy észrevételeinket, véleményünket a továbbiakban felsőbb szervek felé is képviseli.

Bazsó Józsefné, Katka
Klubtag

A KÖZÉPISKOLA HÍREI

Diáknap – 2003

A szervezők szemével...

Diáknap. Talán az egyik legkomolyabb tervezést igénylő feladat iskolánk életében évről évre. Ez nem túlzás! Gondoljunk csak bele: az egész napot felölelő, minden osztályra kiterjedő rendezvény, több helyszínnel, változatos feladatokkal.

A ráhangolódást a diákrekto-választás jelentette. Az esemény népszerűségét mi sem jelzi jobban, mint hogy idén négy jelölt indult neki a megmérettetésnek. A választási rendszerünk az országgyűlési választások lebonyolítását vette alapul. Kopogtató cédula, választási kampány, választási bizottság, szavazó urna, szavazatszámolás: e fogalmak mindegyikével megismerkedhettek a diákok. A mintához képest pluszt jelentett a választási vetélkedő, ahol a rektorjelölteknek és az őket támogató pártoknak kellett rátermettségüket bizonyítani. A szavazás és a vetélkedő együttesen hozta meg a szoros eredményt. A győztes Horváth Márk mindössze 2 szavazattal hagyta maga mögött a remekül hajrázó Domján Miklóst.

Másnap reggel iskolánk igazgatója, Hende Tibor átadta a frissen megválasztott diákrekto-runknak az iskola kulcsát, és eme eseménnyel kezdetét vette a diáknap. Tulajdonképpen egy nagy akadályversenyhez hasonlított a nyitány. Minden osztály egy-egy csapatot alkotott, pluszként a tantestület is képviseltette magát egy szerény létszámmal. A helyszínek közül néhány az iskolában, több a város különböző pontjain volt, ahol a megoldandó feladatok az éneklésen keresztül a versírásig változatos próbatételek elé állították a versenyzőket.

A végső helyszín az iskola kézilabdapályája volt, ahol igazi különlegesség fogadta a diákokat: a vasi Logo-Mobil furgonja kimeríthetetlen mennyiségű sporteszközzel, remek zenével, hangtechnikai

felszereléssel várta az érdeklődőket. A szervezet technikai személyzetét alkotó fiatal emberek végtelen türelmükkel és lelkesedésükkel nagyban hozzájárultak a diáknap sikeréhez. Ezúton is szeretnénk köszönetünket kifejezni a segítségükért!

Ebéd után egy iskolai szintű vetélkedőre vártunk mindenkit „Mennyire ismerjük tanárainkat?” címmel. Az osztályoknak különböző – inkább mókás – szituációkba kellett elképzelniük egy-egy tanárt és előadni az ő reakcióját. Kellemes élményt nyújtottak a színészi képességeket súroló bemutatások, melyek rendre nevetést váltottak ki a célba vett kollégákból. Talán nem meglepő, hogy minden egyes bemutató után az értékelés zömmel maximális pontszámmal végződött.

A diáknap összesített eredménye alapján a fődíjat – egy csokoládétortát – a 12. B osztály vihette el. Gratulálunk!

A nap záró eseménye volt a lassan hagyománnyá váló Vágóhíd diszko, ahol kitűnő környezetben, a diákok ízlésének megfelelő zenével várt minket a házigazda. Eme esti program remek zárása volt egy jól sikerült napnak, ami véleményem szerint – szervezőként – talán nem túlzó vélemény.

Mészáros Viktor (Wickie)

OSZTV – Kecskemét

Április 9-én nagy izgalommal indultunk útnak Kecskemét felé, mivel az idén itt rendezték meg az Országos Szakmai Tanulmányi Versenyt.

A döntőt megelőzte egy elődöntő Budapesten, ahol Tőke Eszter és én (Márfi Boglárka) jutottunk tovább. Nagyon örültem, ugyanakkor fájít is a szívem azokért az osztálytársaimért, akiknek ez nem sikerült.

Kecskeméti útunkra Hajnal Katalin tanárnő kísért el bennünket. Ő és Marácz Erőné tanárnő készítette fel minket a szakmai tantárgyakból: pénztárismeretből, postaforgalmi szolgálatból, valamint szakmai gyakorlatból.

Egy helyi kollégiumban szálltunk meg, ahol a többi versenyzővel is megismerkedtünk.

A verseny gyakorlati részének lebonyolítása a helyi postaforgalmi szakközépiskolában volt.

Sorszámot húztunk – elég szerencsétlenül –, Eszti a 12-est, én pedig a 13-ast kaptam, így mi voltunk az utolsó versenyzők.

Legelőször a pénztár gyakorlaton estünk túl, ahol a feladatunk egy Kincstári Takarékjegyze-váltása volt, és az esedékes pénzt az ügyfél felkívánta adni a hozzátartozójának, valamint a közüzemi számláját is otthon hagyta, amit aznap mindenképpen fel kellett adnia. A postai gyakorlat nagyon meglepett bennünket, mert egészen más típusú feladatokat gyakoroltunk. A feladatunk egy zárlat érzékelése volt, ill. a reggeli teendők ellátása, valamint a küldeményeket kellett kiosztani a kézbesítőnek. A feladat megoldásában sokat segített, hogy év közben kispostáknál voltunk gyakorlaton.

Délután a szóbeli megmérettetés következett, ahol 10 percig kellett tájékoztatnunk a bizottságot a gyorsposta-szolgáltatásról és törvénybeli besorolásáról.

Este pihenésképpen elvittek a Bujdosó tanyára, ahol vacsorára vendégül láttak minket.

Másnap, pénteken volt az ünnepélyes eredményhirdetés a Három Gúnár étteremben.

Mindenki nagyon izgatott volt.

Amikor a mi szakmacsoportunk eredményhirdetése következett, minden versenyző kivonult, és boldogan hallgattuk a zsűrit: jó teljesítményünk alapján mindannyiunkat felmentettek a szakmai OKJ-s vizsga alól.

Azt az örömet nem lehet leírni, amit akkor éreztünk. Boldogan vettük át az emléklapot.

Márfi Boglárka, 13. o

A Kazinczy-verseny

2003 április 25–27. között került sor a Péchy Blanka által alapított Kazinczy-verseny 38. Országos döntőjére. A középiskolás diákok az ország minden pontjáról érkeztek. A gimnazisták 61, a szakiskolások 59, míg a határon túli diákok 40 fővel képviseltették magukat. A versenyre április 24-én érkeztem meg, Tőkés Tiborné tanárnővel. Erőnk összemérése mellett volt időnk a szórakozásra is: Pannonhalmára látogattunk el, a Gold Brass rézfúvós együttes koncertjén vettünk részt, sétát tettünk Győrben. Mindhárom nap kellemesen telt. A verseny három részből állt: 25-én délelőtt a szabadon választott szövegek felolvasása 25-én délután a Beszélni nehéz! feladatok megoldása, 26-án délután a kötelező szövegek felolvasása, volt a 160 diák feladata. Bátran kijelenthetem: mindenki, aki ezen a neves versenyen részt vett, megállta a helyét! A legjobban viszont annak örültem, hogy a budapesti ELTE Trefort Ágoston Gyakorló Iskola a Fásori Evangélikus Gimnázium, a debreceni Csokonai Vitéz Gimnázium, vagy a pécsi Leőwey Klára Gimnázium mellett ott szerepelt a vasvári Béri Balogh Ádám Gimnázium is.

Harcz Judit

Megemlékezés a postaforgalmi képzés indulásának 30. évfordulójáról

Az ünnepségen megjelentek, az iskola igazgatóját, a tanár kollégákat, a vasvári posta vezetőjét, a tanítványokat és a Postaforgalmi minden dolgozóját az intézmény szakmai igazgatóhelyettese, Hömöstrei Róbertné köszöntötte.

Úgy határoztunk közösen – kezdte beszédét –, hogy a mai napon nincs tanítás, a mai nap egy kicsit más lesz a többi szerdai naptól. Közös programot, vetélkedőket szerveztünk, ünnepelünk. Emlékeztünk az elmúlt 30 évre, a postaforgalmi képzés 30. évfordulója alkalmából. 30 év – nagy idő. Mi is történt 30 évvel ezelőtt?

1971. október 22-én a Vas Megye Tanács VB vezetői és a KPM Posta Vezérigazgatóság képviselői írásos megállapodást kötöttek a szakközépiskola létesítésével kapcsolatban. E megállapodás tekinthető a vasvári postaforgalmi szakközépiskola alapító levelének.

A megállapodás tartalmazza:

- a létesítendő szakközépiskola irányításával, felügyeletével kapcsolatos kérdéseket,
- az oktatás megindításának időpontját,
- a bázisüzemek (Postaigazgatóság Sopron, Pécs) feladatait és igényeit,
- a tanulók és osztályok számát,
- a kollégiumi és externátusi elhelyezés kérdéseit,
- a szakoktatók biztosításával, a tárgyi feltételek megteremtésével kapcsolatos kérdéseket.

A megállapodásban rögzítették, hogy a szakközépiskola a Vas Megyei Tanács VB Művelődési Osztály közvetlen irányítása és felügyelete alatt működik.

A tanulók beiskolázásánál figyelembe kell venni a bázis üzemek munkaerő igényeit.

Ennek megfelelően az egyik I. osztály beiskolázása a Soproni Postaigazgatóság (Vas, Veszprém) a másik I. osztályé a Pécsi Postaigazgatóság (Zala megye) területéről történik.

A személyi és tárgyi feltételeket a Postaigazgatóság a két bázisüzemmel közösen, a végzett tanulók munkába állítását az igényeknek megfelelően biztosítja.

A szakközépiskola oktató-nevelő munkájára a tényleges igényeket figyelembe véve mintegy 15–20 éves távlatban tart igényt a posta. Az oktatás az 1972/73-as tanévvel kezdődik.

Az idő – most már tudjuk – hosszabb lett, igazolta a képzés szükségességét.

Az oktatáshoz szükséges tárgyi feltételeket folyamatosan sikerült megteremteni és ezek közül kiemelten

- a gyakorló hivatal kialakítását, a szükséges felszerelési tárgyakat, irodai és üzemi berendezéseket a Magyar Posta biztosította. Az oktatás során felhasznált anyagokat, nyomtatványokat azóta is az igényeknek megfelelően

tértímentesen bocsátja az iskola rendelkezésére. A berendezési tárgyakban van változás pl.: 1972-ben még személyi számítógép nem volt, jelenleg 9 db van a gyakorlóban.

– a gyakorló postahivatal mellett egy távgepíró oktatótermet alakított ki a posta. A felszerelt 14 gép lehetőséget teremt II–III. osztályban fakultatív jelleggel berendezések kezelésének oktatására.

– az eredményes oktatás érdekében egy működő crossbar rendszerű alközpontot szerelt fel a hozzátartozó hálózattal együtt. Akkor még a Posta és a MATÁV együtt volt. A szertárak felszerelésének bővítéséhez audio-vizuális eszközökkel, számítástechnikai eszközökkel is hozzájárult.

Ki dolgozott e 30 év alatt az iskolában?

1972. augusztus 1-jétől – jelenleg is – a középiskola igazgatója: Hende Tibor. A postaforgalmi szakközépiskola neve összefonódik az Ő nevével!

A szakmai igazgatóhelyettesi feladatok ellátásával Dévényi György postai oktatótiszttel bízták meg, majd őt követte Illés Izabella. Az induláskor a közismereti tantárgyak tanítására 11 főállású és 5 óraadó tanárból álló tantestület állt rendelkezésre. Keller Károly a Pécsi Postaigazgatóság postai oktatótiszteje hetenként egy-egy napra látta el a gyakorlatvezetői feladatokat.

Évenként 2-2 párhuzamos osztály indult. A jelenleg dolgozó szakmai kollégákon kívül megemlíteném Németh György, Péntek Kálmán, Réti Miklós, Szántó Ernő, Nagy Katalin, Varga Ferenc és Varga Ferencné nevét.

A szakoktatók munkáját dicséri, hogy a jelenleg dolgozó szakmai tanárok közül Unger Józsefné, Szeidel Julianna, Horváth János és jómagam (Hömöstrei Róbertné) az iskola tanulóit voltunk.

Az iskola a beiskolázás területén lévő 100–120 posta személyzetével tart fenn szoros kapcsolatot, ami távbeszélő segítségével, illetőleg személyes látogatásokkal valósul meg. Ezen posták száma csökkent napjainkban.

A tanulók évközi és nyári gyakorlatukat ezeknél a posta-szerveknél teljesítik.

Az oktatás eredményessége függ a dolgozók segítőkész, szakszerű munkájától, hozzáállásától.

Így a dolgozók nagyban hozzájárulnak az egyik legfőbb nevelési cél: az életre, a munkára, a szakmaszeretetre való nevelés megvalósításához.

A hivatali gyakorlathoz elengedhetetlen volt az eskütétel. Ez ünnepélyes keretek között történt, a titoktartási kötelezettséget jelentette.

30 évvel ezelőtt az első osztály 2. félévében a tanulók hivatali gyakorlatra utaztak ki. A gyakorlati érettségi a postákon történt,

úgy, mint az idén. Gyakorlati vizsga zajlott a következő postákon: Rum, Kám, Vasvár, Győrvar, Egervár, Zalaszentiván. Az idei tanévben Vasvár lesz a helyszín.

Elért eredmények, távlati tervek

Az elért eredmények közül kiemelném az Országos Szakmai Tanulmányi Versenyen elért eredményeket. Minden évben kiadnak egy statisztikai könyvet, melynek címe az idén: A középiskolai munka néhány mutatója 2002. Kiadó: Országos Közoktatási Intézet 2003. április 16.

Ennek a kiadványnak a 151. oldalán megtalálható a Béri Balogh Ádám Szakközépiskola. Vasvár az OSZTV-n elért pontszámok alapján a középiskolák sorrendjében 1997–2001 között 144. helyet foglalta el. Ez egy szám, amelyet sokféleképpen lehet értékelni, de szeretném megjegyezni, hogy 2001-ben Magyarországon 922 középiskola volt. Még egyszer: 922 középiskolából a 144. helyezést érte el az iskola – valljuk be, nem is rossz!

Múlt héten Kecskeméten volt az OSZTV döntő, ahol két 13. osztályos tanulónk, Tóke Eszter 8. és Márfi Boglárka 12. lett. Jó szereplésükért jutalomként mindketten felmentést kaptak a szakmai képesítő vizsga alól. Gratulálunk nekik.

De nem ők az elsők, hiszen az elmúlt időszakban is mindig ott voltak diákjaink a legjobbak között. Az iskolában egy tábla hirdeti ezeket az eredményeket. Például 1980-ban kiemelkedő teljesítményt nyújtott, 3. helyezést ért el tanárotok, Unger Józsefné Halász Margit is. Várjuk a folytatást!

Sok egykori tanítvány ma már postavezető, s a jelenlegi tanulók gyakorlatát irányítja. Kiemelném Baumgartner Jánosné, Mónikát, Vasvár postavezetőjét, valamint Nemes Margitot, a Zalaegerszeg 1. postavezetőjét, akik az első évfolyamon tanultak, illetve a soproni igazgatóság vezetője, Dr. Horváth Sándor is nálunk végzett. De a sor végtelen: az élet minden területén ott találjuk az itt végzett tanítványokat. Szorgalommal, belső késztetéssel, kitartással sikeres pályát lehet elérni - fejezte be beszédét Hömöstrei Róbertné szakmai igazgatóhelyettes.

Távlati tervek

Az elmúlt években a postaforgalmi képzés mellett beindult a gimnáziumi és a banki képzés. A jövőben terveztünk még többféle OKJ-s képzést is, pl. az európai üzleti asszisztens szakot – de ezek még egyeztetést igényelnek. Reméljük, az iskola még nagyon sokáig jól működik, a város, a Hegyhát, a megye, illetve a megyék, a Posta és a munkaadók elégedettségére.

Vasvár Örökség Népfőiskola

Az alant bemutatandó egyesület ugyan 2002 márciusában alakult, de csaknem egy évtizednyi előzmény után. A Budapestről ideköltözött Drimmer család „hozta magával” ugyanis kedves ismerősük előadásorozatát. Molnár V. József e hosszú évek alatt több tucatnyi előadást tartott a magyar műveltség ősi gyökereiről, vagy földművelő népünk – kétkezi munkát a magasan szárnyaló lélek fényével átítatni képes – életmódjáról. Vagy a még Isten tenyerén játszadozó kisgyermek rajzi világáról.

Az évek során összekovácsolódott 30–40 főnyi hallgatóság soraiból verbuválódott az egyesület, melynek fő célja a sajátos magyar műveltségi vonások megismertetése. Elsősorban szellemi hagyományaink ápolását, de tárgyi, természeti környezetünk, mint velünk állandó kölcsönhatásban álló életterünk megismerését, megóvását is feladatunknak érezzük.

Mindezek jegyében három irányban indítottuk meg tevékenységünket.

Először is szeretnénk hagyományainkról szóló előadásokat hozni városunkba. A soron következő alkalommal, május 27-én 18 órakor a Művelődési Házban Szántai Lajos tart előadást a Királyok Kútja sorozatban a Vasvárhoz kötődő Árpád-házi királyokról.

Másik célunk az egyesület közösségi alkalmainak gyarapítása, melyek során valamely vezérfonalként választott témáról beszélgetnénk. Ezek is nyilvános alkalmak lesznek. E sorban az első a Nagymákfa közelében létezett egykori Szálláshely település életének bemutatása Keresztiné Lennert Gabriella által. E témához kötődően várjuk azokat, akik a Vasvár környékén létezett egykori gazdasági településnek, majorok szerepéről ismereteiket megosztanák másokkal is. E beszélgetés május 21-én, szerdán este 18 órakor lesz szintén a Művelődési Házban.

Támogatjuk emellett azokat a hagyományőrző csoportokat, melyek nem önálló jogi sze-

mélyek, így fellépéseik, pályázataik jogi kereteit mi biztosítjuk.

Máris van sikeres pályázatunk, amellyel a Városi Ifjúsági Önkormányzat létrejöttét kívánjuk elősegíteni.

A Honismereti Csoporttal közösen helytörténeti akadályversenyt szervezünk az ős folyamán az általános iskolásoknak.

Anyagi lehetőségeinket az elmúlt évben a teljes önellátás jellemezte, idén már városi támogatással és a vele szinte azonos összegű tagdíjjal gazdálkodhatunk.

Csatlakoztunk az Országos Örökség Népfőiskolai Szövetséghez. Alapítványuk égisze alatt működik az ún. Magyar Hagyomány Műhely, melynek e sorok írója harmadik féléve hallgatója.

A fenti alkalmakra szeretettel várunk minden érdeklődőt!

Sejber Mihály
elnök

Rivalizálás az utasok kárára

Mindenki tapasztalhatta már saját bőrén – vagy mások elmondásából – hogy az utóbbi időben valami nincs rendjén a MÁV és Volán menetrendek háza táján. Ennek leginkább a falvakban élők a kárvallottjai, és itt nem csak arra gondolunk, hogy a Volán szinte zsarolásszerű feltételekhez köti egy-egy buszjárat fenntartását a települések vezetőivel tartott menetrend egyeztető megbeszéléseken. Az önkormányzatok persze csak hogy megakadályozzák a további sorvadást, rendszerint fizetnek is valamicske hozzájárulást, már ha van miből.

Ha például egy városi gyár megszüntet egy második műszakot, ennek következménye az is, hogy este vagy akár egész hétféig nincs buszközlekedésre lehetőség a falvak és a város közt, mert a járatok is megszűnnek. Ennek pedig mindenki kárát látja, mert a kisvárosi élet sem pezsdülhet fel, ha megszakadnak a térségi utazási kapcsolatok. A gazdaságossági kényszer tehát gyakran a társadalmi lét egyéb régióiban is mély sebeket ejt. Ez azonban a gondoknak csak az egyik fele. A helyzet ennél is elkésztőbb.

Németh Zsolt a minap kérdést intézett a Parlamentben Csillag István miniszterhez „Az utasok érdekét szolgálja-e a MÁV és a Volán belterjes rivalizálása?” címmel.

A képviselő bevezetéképpen felidézte azt az időszakot, mikor még mindenkinek természetes volt a vonatokra történő buszcsatlakozás megléte. Összehangolt menetrendek révén, minimális várakozási idővel biztosított volt a napi munkába járás, de a diákok, katonák, dolgozók hét végi hazautazása is. Megszokott látvány volt a kisvárosok vasútállomá-

sain a vonatra érkező, várakozó autóbuszok sora. Ezeket mára személygépkocsik sokasága váltotta fel.

„A környékbeli falvakba az autóbusszal való továbbutazás ijesztő mértékben leszűkült – festette le a mostani képet Németh Zsolt. Ennek csak részben az az oka, hogy a gyér állami támogatás révén a tulajdonosnak való megfelelés járatok megszüntetésére kényszeríti a Volán-társaságokat. A másik ok az, hogy a Volán és a MÁV az utasért ... belterjes küzdelmet folytat, és legnagyobb örömeikre az szolgál, ha egymás elöl csábítják el. Ezért aztán egymással párhuzamos útvonalon, egy időben indulnak autóbusz és személyvonatjáratok, intercity- vonatok mellett intercity- buszokat állítanak be. Buszra busz csatlakozik, vonatra vonat. A vonatra váró busz és a buszra váró vonat kategóriáját a menetrendszerkesztők még néhány éve is ismerték, alkalmazták, ma nem készíti semmi a két állami tulajdonú vállalatot, hogy az utasok jobb kiszolgálása érdekében – a rivalizálás helyett – egymással együttműködjenek.

Kérdem az miniszter urat, mit szándékozik tenni a tárca, hogy ez a helyzet megszűnjön, javuljon?” – hangzott el a kérdés, melyre a gazdasági és közlekedési miniszter így válaszolt:

„... A tömegközlekedési rendszerben az autóbusz közlekedésnek az a funkciója, hogy alapvetően kiegészítse a vonatközlekedést... illetve (ahol ez utóbbi nincs) azt pótolja... Ez a kettős funkció tehát. amiről Ön említést tesz, akkor biztosítható, ha a két közlekedési vállalat közötti egyeztetés folyamatosan jelen van. Ezt a kötelező menetrend – jóváhagyás eszköze teszi lehető-

vé, ezzel csillapítható az említett rivalizálás... Egyet nyugodtan mondhatok: az összehangolás érdekében a tárca és minden olyan szervezet, amelyik irányítása alá tartozik, megtesz mindent, ami a hatáskörébe tartozik.”

Csillag István mondatai bizonyára nem nyugtatták meg Németh Zsoltot, mert viszontválaszában kifejtette:

„Elsősorban nem pénzről beszéltem, pedig arról is szólhattam volna. Például arról, hogy miért nem kap többlettámogatást olyan megye, mint például Vas, mely aprófalvas szerkezetű, s arra kényszerül, hogy járatokat szüntessen meg, és a Volán társaságok a forráshiányos önkormányzatoktól próbálnak többletforrásokat szerezni...” – fűzte még hozzá a képviselő, majd aggodalmát fejezte ki amiatt, hogy a Volán társaságok tervezett privatizációja még tovább fog rontani a helyzeten. Véleménye szerint e helyett az állam részéről nagyobb koordinációra – beleszólásra – volna szükség a menetrendek ügyében, és erre például a közlekedés- felügyeletet kellene felhatalmazni – vélekedett Németh Zsolt.

A térség képviselőjeként egyébként az utóbbi időben többször is kénytelen volt már személyesen és levélben is a Vasi Volán vezérigazgatójához fordulni az említett anomáliák miatt. Legutóbb a kollégisták kezdeményezésére kérte egy péntek délutáni Vasvár- szombathelyi rásegítő buszjárat beiktatását a menetrendbe, mert a hétféig a diákok csak rendkívüli zsúfoltság közepette utazhatnak haza. Bár a közlekedési társaság vezetése megértő a kérést illetően, azt a jelenlegi járműkapacitásával nem tudja teljesíteni.

aus

SMS népszavazás

Az EU-s népszavazást követően sokan, sokféleképpen magyarázták a nemzetközi összehasonlításban rekordnak számító alacsony részvételi arány okait. Valóban megdöbbentő az, hogy hazánk felnőtt lakosságának többsége – honfitársainknak 55%-a – nem érezte szükségét annak, hogy véleményt nyilvánítson afelől, hogy milyen életlehetőséget válasszon maga és családja számára, az ország számára, ráadásul nem rövid távon, hanem – feltehetően – a jövőre szólóan, több nemzedékre előre. Nem arról van szó, ki ellenzi és ki támogatja az Európai Unióba való belépésünket, hiszen akik most távol maradtak a voksolástól, azok is tagjai lesznek a közösségnek. Ha a „nem” győzött volna, akkor ők is ugyanúgy kívül maradtak volna. Józan paraszti ésszel nézve nincs is ennél fontosabb kérdés talán az életünkben pillanatnyilag, persze mind e mellett senki nem kötelezhető arra, hogy tevékenyen is kivegye részét a közügyekből. Onnan is fakadhat a közömbösség, hogy olyan nagy a bizodalomuk egymás iránt, hogy a többség megbízza a kisebbség józan ítélőképességében, és rábízsa saját és családja sorsát. Ez persze a valószínűleg magyarázat. Olvashattunk okos és kevésbé okos elemzéseket az újságokban e jelenség – mármint a közügyekben részt venni „nemakarás” – hátteréről. Nem új keletű dolog ez mifelénk.

1990-ben valósággal sokkolta az első szabad választásra készülő jelöltek és kampányaktivistákat az a szenvtelenség, amely a társadalom jelentős része által kísérte az előkészületeket. 45 évnvi diktatúrát követően az első demokratikus választáson 60%-os volt a részvételi arány. Az volt a közvélekedés, hogy „nem érdekel bennünket, úgy sem változik semmi.” Antall József mondta akkoriban – egy szűkebb körű beszélge-

tésen – hogy úgy érzi magát a kormányával együtt, mint egy focicsapat, mely folyton idegen pályán játszik, mert a szurkolók nem érzik magukénak a csapatot, ám a partvonalon kívülről bekiabálva remek tanácsokat osztogatnak.

Tizenhárom év múltán kissé mások a távol maradás okai. Egyes politológusok kifejtették, hogy rossz volt a kormány EU-s kampánya, nem tudatosodott az emberekben a népszavazás tétje. Nem kaptak valós információkat az őket érdeklő kérdésekről, sőt a bugyuta reklámok csak eltántorították őket. Lefutott meccsnek tűnt az egész, sokan úgy vélték, az ő voksuk nélkül is tagok leszünk. Ha nincs kiélezett versenyhelyzet egy kampány során, a mozgósítási attitűd elmarad. Mondták azt is, nagy hiba volt szombatra tenni a referendumot, hiszen erre soha nem volt még példa, és ilyen szép tavaszi dologidőben sokan inkább a ház körül és a mezőn dolgoztak.

Sorjáznak szépen a részizgazságok, teljes magyarázatot azonban egyik teória sem tud adni. Annál is inkább, mert vannak ellenpéldák.

Felszínes, lényegtelen és együgyű kérdésfeltevések kapcsán – néha hihetetlenül felbuzog és túlárad honfitársainkban a népszavazási kedv. Megdöbbentő, de igaz, hogy százezrek szavaznak SMS-ben arról rendszeresen, hogy mondjuk Pongó essen-e ki a Big Brotherből, avagy Kis-mocsok távozzon-e a Való Világ villából? Volt olyan este, mikor egyetlen játékosra több mint félmilliónyi szavazatot adtak le a nézők SMS-ben vagy éppen emelt szintű telefonhívással. Nemkülönböztetve tíz és tíz ezer honfitársunk anyagi áldozatot hozni azért, hogy – például a TV2 Napló című műsorában – szavazhasson hétről hétre arról, hogy X. vagy Y. korruptabb-e? Ráadásul nem törődnek azzal sem (netán észre-

sem veszik), mennyire manipuláltak ezek a kérdésfeltevések. Folytathatnánk a sort a rádiók, tv-k úgynevezett betelefonálós műsoraival, a bulvár-sajtó SMS-véleményrovataival, melyeknek sikerét már a „komolyabb” újságok is elirigyelték. Ha kinyitjuk a Vas Népét (tetszőlegesen behelyettesíthető), nap mint nap olvashatjuk benne korunk Hyde-parkjának míves – ám annál tömörebb – szónoklatait. Nézzünk néhány gyöngyszemet: „Telekesen gereblyézik az aszfaltos utat! Ez nem az unió, ez Afrika.” ... „A folyók és patakok tisztábbak lesznek egy csatlakozási szerződéstől?” ... „Valaki mondja meg, hogy a havi 200 euró fizetésből vajon nem fogunk-e éhen döglenni az unióban?”

Ez volna tehát a megoldás a demokrácia váltságára, az SMS forradalom? De lehet-e válasz ez bármire is? Az SMS – angol szavak rövidítése – magyarul rövid szöveges üzenetet jelent.

Ennyit és nem többet. Nem oldhatjuk meg vele a sorskérdéseinket, és legfőképpen nem érdemes demokráciapótlékként használni. Az igazi válasz kérdésekre ugyanis valódi igen vagy nem választokat kell adnunk. Döntésünkért, vélemény-nyilvánításunkért felelősséget is kell vállalnunk.

Sokan talán ezért nem vállalkoznak valódi véleménynyilvánításra, hiszen az SMS szavazás nem jár ilyen kellemetlenséggel. Éppen ettől válik csalókévá.

Szent Pál apostol írta a Filippieknek: „... imádkozom, hogy a ti szeretetetek még jobban bővelkedjék ismeretekben és tapasztalatokban, hogy megítélhessétek, mi a rossz és mi a jó...”

Kiegészíthetnénk gondolatát: hogy megítélhessük mi a látszat és mi a valóban fontos, melyik az ocsú és melyik tiszta búza?

aus

Undormagyar

Székes fővárosunkban járnai számomra mindig izgalmas. Hajdan a kiállításokért, színházi előadásokért, zenei koncertek miatt, szellemi csomagokért látogattam el a Duna két partján fekvő városba. Akkori emlékeim szerint ez mindig felemelő élménnyel járt, bár a rengeteg Tarabant és Wartburg által „kiköhögött” szmog már akkor elviselhetetlen volt az izzó aszfaltú „Bla” környékén – mondjuk júliusban, a délutáni csúcspontban.

No de hagyjuk a nosztalgikus emlékeket, most nem erről akarok írni. Történt, hogy rokonom várt a Déliben, s kalauzolt ebben a dzsumbujban. Mert mára ez a csodálatos város leginkább azzá változott. Megyünk az aluljáróban, koldusok, duhaj bandába verődött kétes elemekből, ázsiaiakból, színes bőrűekből álló csoportok, seftesek, zugárusok között haladunk el.

Némi metrózást követően a felszínre érve a közlekedési zaj, a szmog, és a falak szürkesége az, ami elviselhetetlen a vidéki ember számára. Az utcán emberek jönnek-mennek velem szemben. Ki táskát, ki nejlonzacskót, reklámszatyrot cipel kezében. Ki-ki társadalmi hovatartozásának és va-

gyoni helyzetének megfelelő dizánjba bújtatott pendlizik. Honnan, hová mennek a kétes kinézetű alakok, ez kisebbfajta rejtély számomra.

Hirtelen furcsán csoszogó emberalakra leszek figyelmes. A jóember reklámtáskát cipel, oldalán felirattal: „Nem lehet hülye, aki ilyen zacskót cipel!” Olvasom a „reklámszöveget”. Mire felocsúdnék, e különös földi vándor – valószínűleg elfáradhatott a jobb karja a cipeléstől –, a nejlon reklámszacskót átveszi a baljába. S láss „csodát” magyar! Elém tárul az újabb meglepetés. Hogy úgy mondjam, ennek a bányászbéka szintű agyszüleménynek a másik mondatával is megismerkedhetem. Így szól: „Mert hülye azért nem vagyok!”

Vagy tán mégis? Ugyan kíváncsi lennék, mit is mondanának a jó britek, ha mondjuk London egyik ilyen bevásárló központjában nyomnának Sir Vellington kései utódainak markába ilyen gagyiságot. Ám ami ott elképzelhetetlen, az nálunk valóság.

A talányt hamar megfejtem. Ők már ott vannak, ahova mi épp most kapunk bebocsátást. Vagyis megyünk az Európai Unióba. Csak aztán

tessék jól kapaszkodni! No nem ebbe a gagyi nejloncekkerbe, mert ha igen, akkor minden szlogen ellenére – de bizony hülyék vagyunk!

Rokonom, harcedzett pestiként már nem lepődik meg semmin. Azt mondja, ez egy hülye ország, pontosabban csak a fővárosa az. S ha tehetné, menekülne innen. Ide nyugatra (értsd, Nyugat-Magyarországra), ahol még mindig tiszta a levegő, színesek a házfalak, lehet beszélgetni a szomszédokkal, és sorolja, sorolja a rengeteg pozitív érvet, és a nyarankénti kellemes élményeit.

S hogy legyen min ámulnom, meséli, hogy ez a „fenomén” pesti bevásárlóközpont nemrégén bőfőgő versenyt rendezett. Kóla be, böfi ki. Ez volt az attrakció. Hát lehet ennél még mélyebbre sülyedni? – kérdezem tőle. Megnyugtat, lehet. Már azon sem lepődne meg, ha ezt a szellemetlen vetélkedést alsófertályi szellentő verseny követné. Hiába, szédületes iramban haladunk Európába, itt Európa kellős közepén mi, ezredfordulós magyarok, akiknek már nagyon undora van ettől az egész szubkulturális, bajorsörös, kólás, csipszes örülettől.

– sok –

Polgárőr közgyűlés

A Vasvár Városi Polgárőr Egyesület március 14-én tartotta évről-évre közgyűlését.

A megjelenteket és a meghívott vendégeket Sály Ferenc, az egyesület alelnöke köszöntötte. Az önkormányzatot Kovács Árpádné alpolgármester asszony, a rendőrkapitányságot Boda Ferenc alezredes, a katasztrófavédelmet Adorján Tibor, az Önkéntes Tűzoltó Egyesületet Katona István elnök képviselte.

A 2002-es év tevékenységéről Pusztai Antal, a Polgárőr Egyesület elnöke tartott beszámolót. Értékelte az elmúlt évben végzett munkát. Kiemelte a megyei polgárőr verseny szervezésében, rendezésében részt vettek elismerésre méltó munkáját, a csapat 3. helyezését, a rendezvények biztosítását. Az egyesület évközi munkájával jelentősen hozzájárul Vasvár közrendjének és közbiztonságának javításához, szolgálataik segítik a kisváros nyugalmanak megőrzését. A polgárőrség tagjai aktívan közreműködtek olyan ritka esemény tisztázásában is, mint amilyen a kápolna-betörés tetteseinek felderítése volt.

A 2003. évi feladatok ismertetése mellett a rendőrséggel, Polgármesteri Hivatallal és a civil szervezetekkel szorosabb együttműködés fontosságáról beszélt.

Az elnökség nevében megköszönte az egész éves munkát, majd jutalmazásra is sor került. Ezt követően az egyesület tagjai a Vasúti vendéglőben vacsorával összekötött jó hangulatú, baráti beszélgetéssel zárták az évről-évre közgyűlést.

Az egyesület köszöni támogatói segítségét, amellyel hozzájárultak nem csak az egyesület működéséhez, de Vasvár és közvetlen környéke közrendjének és közbiztonságának javításához!

Sály Ferenc
az egyesület alelnöke

Labdarúgás

A megyei II. osztályban játszó labdarúgócsapat idei eredményei:

Itthon	Felnőtt	Ifi
VVSE – Horvátzsidány	2:1	3:0
VVSE – Alsóújlak	2:0	2:1
VVSE – Torony	2:2	2:0
VVSR – Gencsapáti	2:2	4:2
VVSE – Felsőcsatár	1:4	3:0
Idegenben		
Pornóapáti – VVSE	3:2	0:5
Vép – VVSE	3:2	3:1
Ják – VVSE	5:3	0:0

A szakosztály terve az volt, hogy az újonnan igazolt játékosok épüljenek be a csapatba, legyen jó a közösség, kerüljenek dobogóközelbe (5-8. hely). A rúgott, ill. kapott gólok alapján arra következtethetünk, hogy a védelem megerősítésre szorul. A csapat erőnlétével, az edzések látogatottságával, intenzitásával, a küzdőszellemmel, az utolsó percig tartó koncentrációval nem lehetünk elégedettek. Az elpártolt közönség visszaszalogatásához szárnyalóbb, lelkesebb és eredményesebb játékra lenne szükség.

Váratlan kupasiker

Ápr. 16. Vasvár – Egyházásrádóc 6:0 (1:0)

A vasvári csapat megmutatta valós tudását a meccs végére teljesen összezuhanó felsőbb osztályú csapat ellen.

Ápr. 30. Vasvár – Jánosháza 9:1 (5:0)

A hazai csapat könnyed, magabiztos játékkal oktatta a magasabb osztálybeli ellenfelet. A nem

A bajnokság jelenlegi állása:

1. Vép	23	15	3	5	66-33	48
2. T.szentk.	23	13	7	3	44-28	46
3. Tanakajd	22	13	6	3	41-17	45
4. H.zsidány	22	11	4	7	41-23	37
5. Ják	21	11	4	6	36-25	37
6. Torony	23	10	6	7	42-31	36
7. Pornóap.	22	10	4	8	34-30	34
8. F.csatár	23	7	9	7	39-43	30
9. Lukácssh.	22	8	5	9	42-46	29
10. Sz.péterfa	23	7	8	8	31-35	29
11. Balogunyom	23	9	1	13	41-55	28
12. Vasvár	23	7	6	10	34-37	27
13. Gencsap.	22	6	5	11	21-31	23
14. Gersekar.	22	5	3	14	29-53	18
15. Acsád	23	4	5	14	25-50	17
16. Alsóújlak	23	3	6	14	21-50	15

Szépen fejlődik az új gyepszőnyeg. Rendszeresen öntözik és hetente kétszer kell nyírni. Kimérték, kijelölték és vonalzták a pályát. Hamarosan megvásárolja a város az új kapukat és az elbontott kerítést is vissza lehet állítani. A kölyköknek külön elkerített 20x40 m-es pályát alakítanak ki.

várt győzelem és a mutatott játék maximálisan kielégítette a lelkes közönséget, akik nagy tapsal köszöntötték a meccs végén csapatukat.

Évés közben jön meg az étvágy. Vajon ki lesz a következő fogás? Jó lenne még néhány-szor továbbjutni. Még emlékszünk egy kiugró kupasikerre... HAJRÁ VASVÁR!

Vasvári Teke Klub hírei

Immár 7. alkalommal került megrendezésre a Városi Teke Bajnokság. A versenyen 11 társaság mérhette össze tudását és ügyességét. A „Mosószalon” néven indult csapat volt az 52 800 golyó elgurításával büszkélkedhető küzdelem legeredményesebbje, a maga 9063 fájával. A csapat tagjai: Szabó András, Mesterházi Jenő, Török Miklós, Nyul Tibor, Varga István, Németh József. Közülük vehették át az egy mérkőzésen dobott legjobb egyéni eredményért járó első és második díjat is: Mesterházi Jenő (259 fa) és Szabó András (254 fa).

A második helyen a Keddi Cimborák I. – Bedics Antal, Mátyás László, Gaál Sándor, Vas László – összeállítású csapat végzett, 8983 fával. Az egy mérkőzésen dobott 3. legjobb egyéni eredményt Gaál Sándor szerezte meg, 253 fával.

Őket az Ifi Veteránok csapata követte a sorban, 8778 fás teljesítménnyel, melynek elérése dr. Horváth Tibornak, Jóna Tibornak, Török Bálintnak és Márton Lászlónak köszönhető. Jóna Tibor a 254 fás eredményével holtversenyben a második helyet szerezte meg az egyéni legjobbak között.

A 110 mérkőzés alatt a negyedik helyet a zalaegerszegi Kocka csapata szerezte meg, 8755

fával. A csapat tagjai: Boronyák András, Bökler Zsolt, Serman Krisztián, Péter János, Papp Róbert, Farkas Nándor.

A sorban a Keddi Cimborák II. következett. Az ő 8 367 fás eredményük az ötödik hely megszerzéséhez volt elegendő. A csapat kitaró tagjai: Viola Lajos, Gróf Zoltán, Kiss Ervin, Nyul Mihály, Babos Imre.

A fiatalok nyerték el a hatodik helyet a nyertesek sorában. A 9 286 fa eldőléséhez a maguk 8 186 fájával derekasan kivették részüket a küzdelemből. A csapat tagjai: Mihályfi Attila, Tavasz Zoltán, Tóth Tamás, Kovács Péter, Takács Zoltán. A Klöer Ferenc, Klöer Tibor, Sági Károly, Horváth Ernő, Méth István, Lakics István összetételű rábáhidvégi csapat 8121 fája a hetedik helyet jelentette.

A három csapatot is kiállító sorokpolányiak egyik – Sorokpolány elnevezésű – csapata a nyolcadik helyen végzett. A 8 121 fás eredményt Tavasz Vilmos, Giczi, Molnár Gyula, Erika és Pepe gurította le.

A Sorokpolány Szimpatikusok – Antal, Fábián, Hajós, Vámos, Hajós Tibor – 9. helye 7 754 bábú eldőlésének a következménye.

Az utolsóknak járó vigaszdíjért küzdő, és ezért Tortahajcsárok néven indult – hölgyek a 10. helyen végeztek. Nagy Gáborné, Hajba Gyuláné, Hubay Kinga, Nyul Mónika, Nyul Zsófia, Gerencsér Ferencné és Gróf Katalin nem a 6 871 fás teljesítmény miatt csúsztak le a „céljuktól”, hanem az utolsó, azaz 11. helyen végzett Sorokpolány Kígyóstó SC elleni meccsen elért győzelmük miatt. Így a záró banketten Papp L., Fodor Pásti, Kozma, Dávid vehette át az ízletes csokitortát. A torta mérete és a vesztes csapat negylelkűsége miatt azonban mindenki kaphatott egy szeletet a díjból...

Az eddigi versenyek eredményességén felbuzdulva a 19. héten már kezdődik is a „Nyár-csalogató Bajnokság”, melyen szintén 4 fős csapatok küzdhetnek egymás ellen. A feltételek a Városi Bajnoksághoz hasonlóan: 60 vegyes dobás körmérkőzésekkel, tetszőleges csapat összeállításával. További részletekről érdeklődni és nevezni ifjú Nyul Mihálynál lehet vagy a Vasvári Tekézőben.

Mindeközben a Vasvári Teke Csapat a megyei bajnokság hazai és idegenbeli mérkőzéseinek két összecsapással, az évad befejezése előtt – az előkelő negyedik helyen áll.

Mindszenty József Emléktúra

Május másodikán reggel verőfényes időben gyülekeztek a túra résztvevői Vasváron, a Szentkút Fürdő Campingben. A 96 induló az ország minden részéből, Budapestről, Nagymarosról, Herendről, s a megyéből 1-1 csapat iskolás tanáruk vezetésével Szombathelyről és a Csehimindszentről érkezett. Voltak, akik a kezdetektől, 2003-ban már 7. alkalommal vehettek részt az emléktúrán.

Május másodikán reggel verőfényes időben gyülekeztek a túra résztvevői Vasváron, a Szentkút Fürdő Campingben. Az indulók, akik az ország minden részéről érkeztek, már 7. alkalommal vehettek részt az emléktúrán. Ki kocsi-val, ki vonattal érkezett. Aki tehetett, már előző nap befutott, hogy azután itt aludva pihentén vághasson neki a távnak, s élvezhesse a Hegyhát szívében a csendet, a jó levegőt, az itt élők vendégszeretetét. Szerencsére egyiknek

sem vagyunk híján. A túrán indultak a vasváriak, felnőttek, diákok, az alpolgármester asszony is túracipőben köszöntötte a rajtnál bejelentkezőket. A túra fő szervezőjének, Benke Tibornak a visszatérő túrázók „Szevasz Tiborral” köszöntek, ami jelezte, hogy az országos hírű bakancsos rendezvény idők múltával a hírnéven túl egyfajta családias patinát is kapott.

Az indulók között volt a budapesti többszörös lépcsőmilliomos, Heincz László, aki a legendás Rockenbauer Pál csapattal végiggyalogolt hazánk nevezetes tájain.

A szervezés a megszokott gördülékenységgel zajlik. Az érkezők bejelentkeznek, kitöltik a nevezési lapot a regisztráció után, átveszik a menetlevelet és a túra útvonalterképét. Tibor még ad egy-két fontos instrukciót, s egy szerencsés túrázást köszöntéssel máris nekivágnak az indulók a 20 kilométeres távnak: Vasvár – Oszkó (volt vasútállomás) – Jeli arborétum – Borhordó út – Oszkó szőlőhegy – Hegypásztorkör pincéje – Döbör melletti er-

dei út – Csehimindszent szőlőhegy – Csehimindszent Napköziotthon. Hogy kedvez-e a túrának ez a négynaposra sikeredett „ünnep-

sor”, arról nem érdemes töprengeni. Akik eljöttek, s indultak, egyetlen dolog motiválta őket. A táj szépsége, a tavasz pompája, a gyógyó idő és az egészség megőrzése. Mert a túra, miként a futás, kocogás is, meditatív műfaj. Séta közben lehet elmélkedni. A lélek csendje meghozza gyümölcsét. Egyfajta megtisztulást eredményez. Erre nagy szükségünk is van, hisz a mindennapok rohanó, zajgó da-

rálójában egyre több stresszel, környezeti szennyeződéssel kénytelen törekeny alkatunk megbirkózni.

Az erdő csendjében, a madárdaltól kísérvé, a dimbes-dombos vasi tájon járva, kiszakadva a megszokott egyhangúságból regenerálódhatunk, feltöltődhetünk, s ez új erőt, hitet ad számunkra.

A túra Csehimindszenten ünnepi a szentmisével fejeződött be, amelyet Farkas László plébános celebrált, szentbeszédben emlékezve meg Mindszenty József bíboros hercegprímás, kalocsai érsekről.

– sok –

Kosárlabda

Ifjú sólymok – VKSE: 0–20

Április 2-án fura mérkőzést vívtunk. Pontosabban nem kellett játszaniuk. Történt, hogy a hazai csapat elmulasztotta jelezni klubunk felé, hogy hazai mérkőzését nem tudja lejátszani. Mivel a Vasvár KSE elutazott, így a szabályok értelmében a mérkőzést 0–20 arányban nekünk „igazolták”.

Április 18.

Vasvári KSE – West-Side: 69–89

(21–27, 16–16, 15–21, 17–25)

Vasvári KSE: Szilvágyi Zs. (5), SIPOS-TOMPA L. (13), KÁLDI Z. (15), DÓKA B. (20), SZABÓ Z. (16). Csere: Farkas Z. (–), Soós D. (–)

Ezúttal a tabella élén álló West csapatát fogadta a VKSE. Az igazsághoz hozzátartozik, hogy a vendégek tartalékosan érkeztek ugyan, de így is jelentős játékerőt képviseltek, soraikban a meccsenként 35–40 pontot dobó Acuna-val. Ennek ellenére kemény küzdelmet hozott a találkozó. A Vasvár egyáltalán nem illetődött meg a feladattól, s jó védekezésével nem engedte jelentősebb lépéselőnyhöz a West csapatát. A hazai támadások is rendre „ültek” a gyűrűben, talán csak a távoli dobások hiányoztak a repertoárból – de azok nagyon. Az igyekezet azonban ahhoz kevésnek bizonyult, hogy a VKSE a vezetést is átvegye. Állandó 5–6 pontos hátrányban volt csapatunk. Így szépen, lassan – a negyedben már jelentősebb előnyt kicsikarva, de alaposan megdolgozva a két pontért – hozták a találkozót.

A tanulságot levonva elmondható, hogy ha a VKSE a szezonbeli meccsein átlagosan ehhez hasonló játékot nyújtott volna, amit ezen a mérkőzésen, akkor jóval előkelőbb pozícióban várhatná a folytatást.

– Dokey –

Tisztelt Olvasók

A VKSE Internetes honlapja folyamatosan megújuló tartalommal várja az érdeklődőket a <http://www.extra.hu/vkse> címen. Az oldalakon információkat szerezhetnek a csapat bajnoki szerepléséről a jelenlegi és az elmúlt szezonokban, terveinkről, egyesületünk felépítéséről, elérhetőségeinkről. Fényképeket láthatnak mérkőzéseinkről és hozzászólásaikkal, gondolataikkal színesíthetik a kínálatot.

125.000 Ft kamattámogatás!

Készleten lévő Swift modellek

1.849.000 Ft-tól:

• **Swift 1.0 GL** (fehér, éjkekmetál, zöldmetál színben)

1.849.000 Ft + 53.000 Ft metál felár

• **Swift 1.0 GL Silver**

(ezüstmetál színben, Clarion rádiómagnóval, színrefújít lökhárítóval, fordulatszám-mérővel) **1.899.000 Ft**

Castrum Ferreum Kft.

Vasvár, Alkotmány u. 109. Tel./Fax: 94/371-068, 370-472,
www.castrum-ferreum.hu, E-mail: castrumf@axelero.hu

Körmend, Centrál Üzletház Vida u. 6.

Tel./Fax: 94/410-744

Tavaszcímzés

Tulipán, orgonavirág, liliom, tavasz hírnökei. Mindez a Március 15. téren. Nénike árulja a virágot. Épp úgy, mint gyermekkorunkban, amikor még ódon hangulatú vasvári utcákon lovaskocsik gördültek, faluból Vasvárra „feljött” mamókák árulták portékáikat, virágait. Hol van már az az idő? Mondhatni elfűjta a szél. Ám Anyák napja előtt jó volt változtatni a színpompás virágokból, a tavasz hírnökeiből.

Anyakönyvi hírek

Házasságkötés: Déri Tibor és Somogyi Melinda, Döme László és Kun Zsuzsanna, Fekete Árpád és Frigy Judit, Hantó József és Nagy Edina, Horváth Tamás és Böröcz Márta, Török Róbert János és Szabó Szilvia.

Halálozás: Horváth Lászlóné szül. Nagy Julianna, Török Tiborné szül. Kiss Terézia.

Apróhirdetés

• Szekrényoszor, heverők, fotelek, székek, asztalok és hűtőszekrény Vasváron eladó. Érdeklődni: 94/321-149-es telefonszámon lehet.

• Kis családi ház Vasváron sürgősen eladó. Érdeklődni: 94/573-045-ös telefonon.

Üzlethelyiség bérleti joga eladó. Érdeklődni a 94/370-015-ös telefonszámon lehet.

Boszorkánysarok

Kínálatunkban kreatív vásárlóink számos kézműves technika

– textilfestés	– dekorgumi
– selyemfestés	– barkácsfilc
– batikolás	– decoupage papírok
– stencilezés	– gyöngyök, flitterek
– gyertyaöntés	– üvegdíszek, üvegvacicsok
– szappanöntés	– mini fadíszek
– matricakép készítés	– gyertyák
– szalvéta technika	– cserepek
– gipszképzés	– ecsetek
– mozaikkészítés	– apró ajándéktárgyak
- segédeszközét, alapanyagát megtalálhatják, valamint

színes kínálatából választhatnak.

Mindezek mellett segítséget nyújtunk, hogy valóra válthassa álmait a Feng Shui segítségével. A Feng Shui jelentése: szél és víz. Sokaknak misztikumnak tűnik, pedig nem az, a feng shui egy 6000 éves múltra visszatekintő kínai térrendező, életrendező művészet.

• Szerencsehozó tárgyak:

- – Ying Yang gyertya
- – bambusz furulya
- – háromlábú béka
- – nevető Buddha
- – kínai pénzek

Nyitva tartás: hétfő–péntek: 8.00–17.00 • Szombat: 9.00–12.00

Vasvári Újság

A VASVÁRI ÖNKORMÁNYZAT LAPJA

Kiadó:

Polgármesteri Hivatal, Vasvár

Felelős kiadó:

NÉMETH ZSOLT polgármester

Felelős szerkesztő:

BODORKÓS ANDRÁS

Szerkesztőségi munkatársak:

Baán Erika, Balogh László, Dóka Balázs,

Laki László, Pogács Mónika,

Sejberné Szabó Mariann, Szabó Zoltán,

Tausz István, Unger József

Készült: LINEA NYOMDA SZOMBATHELY

ISSN 1216-0377